

**LES INTEL·LIGÈNCIES MÚLTIPLES:
UNA PROPOSTA PER REDUIR EL FRACÀS ESCOLAR**

2n Batxillerat B

Ins Cubelles

Localitat: Cubelles

Data: 19/06/2017

Sinopsi:

En el sistema educatiu actual hi ha un evident fracàs escolar a causa de la focalització d'aprenentatge memorístic. L'aplicació de les Intel·ligències Múltiples millora els resultats dels estudiants i insereix amb més coneixements als alumnes al món laboral. La introducció d'aquesta teoria té a tots els alumnes per igual.

Sinopsis:

En el sistema educativo actual hay un evidente fracaso escolar a causa de la focalización del aprendizaje memorístico. La aplicación de las Inteligencias Múltiples mejora los resultados de los estudiantes i inserta con más conocimientos a los alumnos al mundo laboral. La introducción de esta teoría tiene a todos los alumnos por igual.

Synopsis:

In the current educational system there is an obvious school failure due to the focus of the memorized learning. The application of the Multiple Intelligents improve students' outcomes and it inserts students with more knowledge into the world of work. The introduction of this theory has all the students alike.

Zusammenfassung:

Mit dem aktuellen Bildungssystem gibt es einen klaren Schulversagen, da hauptsächlich alles auswendig gelernt wird. Das anwenden der mehrfachen Intelligenzen verbessert den Leistungsstand der Schüler und treten mit mehr Kenntnissen in die Berufswelt ein. Mit der Anwendung dieser Theorie sind alle Schüler gleich.

ÍNDEX

1.	Introducció.....	4
1.1.	Tema de recerca.....	4
1.2.	Objectius.....	5
1.3.	Metodologia.....	6
1.4.	Estructura del treball.....	7
2.	Definicions d'intel·ligència.....	8
2.1.	Etimologia.....	8
2.2.	Diccionaris.....	8
2.3.	Referents socials	9
3.	Tests d'intel·ligències.....	11
3.1.	Crítica sobre els tests d'intel·ligència.....	13
4.	Teoria de Gardner: Intel·ligències Múltiples.....	15
4.1.	Introducció a la vida de l'autor.....	15
4.2.	Principis fonamentals de la seva teoria.....	16
4.2.1.	Intel·ligència Lingüística.....	18
4.2.2.	Intel·ligència Lògico-matemàtica.....	19
4.2.3.	Intel·ligència Espacial.....	21
4.2.4.	Intel·ligència Naturalista.....	22
4.2.5.	Intel·ligència Interpersonal.....	24
4.2.6.	Intel·ligència Intrapersonal.....	25
4.2.7.	Intel·ligència Cinestèsica-corporal.....	26
4.2.8.	Intel·ligència Musical-rítmica.....	27
5.	Sistemes educatius	28
5.1.	Escola tradicional.....	28
5.2.	Escola nova.....	29
6.	Aplicació a l'aula.....	31

7.	Enquesta i els seus resultats.....	34
8.	Conclusions.....	43
9.	Fonts d'informació.....	45
10.	Annexos.....	48

1. INTRODUCCIÓ

1.1 TEMA DE RECERCA

Per què he escollit un treball sobre un tema el qual no està relacionat a cap assignatura, si podria haver escollit un treball que ho estigués? Crec que haig de fer un treball que m'aporti coneixements per a la vida i per al meu futur laboral. A més, per suposat, que el tema escollit m'ha d'agradar i haig de tenir facilitat a l'hora d'entendre o posar en pràctica els conceptes.

El meu Treball de Recerca està relacionat amb el sistema educatiu actual, aquell del qual molta gent es queixa però no proposen res per canviar-ho. Doncs jo apporto el meu granet de sorra proposant una manera més innovadora de donar la classe, per tal de que tots els alumnes aprenguin els continguts explicats més fàcilment i que a més sigui una classe més dinàmica i participativa.

Quan jo vaig començar a la meva nova escola, el Vora del Mar, estudiàvem el temari mitjançant projectes. Fèiem treballs de tots els temes com per exemple dels planetes o dels cinc sentits. Basant-me en les meves vivències viscudes vaig formular la meva hipòtesis que encara no tenia. Em vaig preguntar com seria si un professor desenvolupes totes les intel·ligències dels seus alumnes, llavors vaig treure la meva hipòtesis: **En el sistema educatiu actual un professor pot desenvolupar les Intel·ligències Múltiples a classe.**

He escollit aquest treball perquè quan acabi batxillerat vull estudiar Educació Infantil i Primària, i més tard dedicar-me a l'ensenyament, però penso que s'ha de fer un canvi en l'educació. Si aquest canvi no és fa des del sistema en qüestió, s'haurà de fer des de l'aula de cada professor. També crec que per molt que un únic mestre tingui moltes ganes de canviar la seva manera d'ensenyar i de donar classe si l'equip directiu no li dóna suport aquell projecte no pot tirar endavant. La meva passió des de petita ha estat transmetre o ensenyar als altres el que sé, d'una manera divertida i didàctica per tal de que tothom s'ho passi bé aprenent, per això al meu treball proposo un mètode per donar la classe que no es focalitza en un grup

determinat d'alumnes, sinó que és per a tots (fins i tot per als que no se'ls hi dona bé les matemàtiques).

Una altra motivació que he tingut per dur a terme aquest treball és que durant la meva vida estudiantil he pogut veure que hi ha molts conceptes explicats que s'obliden en quan un s'examina. Jo amb el meu treball vull ensenyar que si els nens aprenguessin de manera més pràctica, i tenint en compte els vuit intel·ligències, seria molt més fàcil aprendre i interioritzar els continguts.

I per últim, vull demostrar o al menys intentar que si tinguéssim totes les intel·ligències per un igual, és a dir, que totes li donéssim la mateixa importància, i a l'hora de realitzar la programació del curs es tinguessin en compte, hi hauria menys fracàs escolar per males notes o per sentir que no ets bon estudiant, ja que cap persona és bon estudiant si només li ensenyen conceptes de les intel·ligències que no té tan desenvolupades.

1.2. OBJECTIUS

Ja des de l' inici del meu treball de recerca, vull exposar els meus propòsits per a què es pugui entendre millor quina és la finalitat d'aquesta recerca:

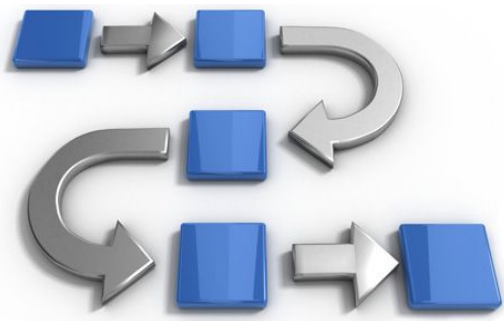

- **Proposar una millora del sistema educatiu.** Cercar sistemes educatius nous, i proposar-ne un com a forma d'ensenyament.
- **Explicar la teoria de Gardner que es fonamenta en les vuit intel·ligències.** Desenvolupar breument aquesta teoria perquè es pugui entendre millor la seva aplicació en el nostre entorn
- **Demostrar que el sistema educatiu actual discrimina a una part dels estudiants, produint un augment del fracàs educatiu.** La educació al nostre país dona la oportunitat d'adquirir coneixements i aprendre a un grup

concret de persones, els que tenen la intel·ligència lògic-matemàtiques i/o lingüística. Tots els demés alumnes tenen aquestes intel·ligències però no és la que els hi predomina, i per tant queden apartats de l'aprenentatge i es converteixen en el conegut fracàs escolar.

- **Aplicar la Teoria de les Intel·ligències Múltiples a l'aula.** Trobar una escola on es pugui fer una practica per demostrar la meva hipòtesis, introduint com a sistema d'ensenyament desenvolupar les vuit intel·ligències.
- **Localitzar si existeix algun institut arreu de Catalunya que desenvolupi les vuit intel·ligències a l'aula com a model d'aprenentatge.** Actualment desconec si aquesta metodologia és utilitzada alguna escola de Catalunya.
- **Mostrar la validesa o feblesa de la teoria de les Intel·ligències Múltiples no introduïda al sistema educatiu.** Avaluar si la pràctica és positiva pels alumnes que no tenen facilitat en l'aprenentatge.

1.3. METODOLOGIA

El Treball de Recerca que els hi presento, es fonamenta per metodologies habitualment emprades per les ciències socials. I en relació al meu treball, processos utilitzats en projectes educatius. A continuació faig una explicació dels diferents procediments usats

per realitzar aquesta feina:

- **Consulta.** Adquirir informació pel treball buscant en diferents pàgines web i cercant llibres útils per a la recerca.
- **Visitar.** Assistir a la classe d'una escola amb un sistema educatiu innovador
- **Descriptiva.** Definir conceptes bàsics per entendre el treball i explicar la Teoria de les Intel·ligències Múltiples. Aquesta metodologia és merament explicativa.

- **Comparativa.** Contrastar dos sistemes educatius, l'escola tradicional i l'escola nova.
- **Entrevistar.** Fer preguntes als mestres on es fa la pràctica per resoldre dubtes.
- **Enquestar.** Esbrinar que pensa la població d'aquesta teoria i quina intel·ligència predomina entre els enquestats.
- **Concluir.** Treure conclusions pròpies i fer propostes per una millora.

1.4. ESTRUCTURA DEL TREBALL

L'índex d'aquest treball, i per tant el treball en si, està estructurat de manera que els conceptes que s'expliquen en un punt serveixin per entendre un altre punt.

Primer es comença explicant la etimologia de la paraula principal del projecte: Intel·ligència, a més hi ha unes definicions tant de diferents diccionaris com de referents socials per acabar d'entendre el concepte. Segon, s'explica els test d'intel·ligències i la crítica que tenen, ja que es basen en una única intel·ligència i aquest treball segueix una teoria que diu que com a mínim n'hi han vuit. Tercer, s'explica la teoria esmentada en el paràgraf anterior, la *Teoria de les Intel·ligències Múltiples*, però abans d'això es fa una breu introducció a la vida de l'autor.

Seguidament es fa unes pincelades al sistema educatiu tradicional i a la nova escola que està sorgint. Com a sisé punt està l'explicació de l'aplicació de la Teoria de les intel·ligències Múltiples a l'aula. Següent, els gràfics de les enquestes amb les seves explicacions i les conclusions tretes.

Després les conclusions pròpies del treball en global i si la hipòtesis és certa o falsa. Més tard, les fonts d'informació. I per últim els annexos on hi ha informació important però no necessària per entendre el contingut del treball.

2. DEFINICIONS D'INTEL·LIGÈNCIA

Primer de tot, abans de parlar d'una teoria sobre la comprensió i el coneixement, hem de saber d'on ve la paraula **Intel·ligència** que significa.

2.1. ETIMOLOGIA

Per començar, la paraula intel·ligència prové del llatí *intelligentia* composta per:

- El prefix “*inter-*” (entre) com intercalar, interfecte o interval
- El verb *legere* que significa escollir, separar i llegir
- El sufix *-nt-* que indica agent com en : arrogant o confident
- El sufix *-ia* que indica qualitat com en. freqüència o sentència

Tot junt indica la qualitat (-ia) del que (-nt-) sap escollir (*legere*) entre (*inter-*) varies opcions. És a dir, ser intel·ligent és saber escollir la millor alternativa entre varies, i també saber llegir entre línies.

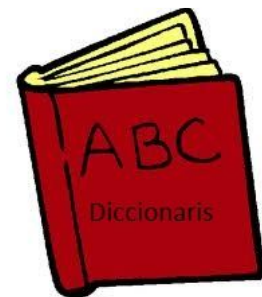
La paraula llatina *legere* també ens va donar llegir, sacrilegi i sortilegi, i a més s'associa amb l'arrel indoeuropea *leg-* que significa acumular.

2.2. DICCIONARIS

Per entendre millor aquesta paraula, hi ha un seguit de definicions d'intel·ligència de diferents diccionaris tant en català com en castellà:

- **Viquipèdia:**

“La intel·ligència es la capacitat de pensar, entendre, raonar, assimilar, elaborar informació i emprar l'ús de la lògica. També està lligada a altres funcions mentals com la percepció o capacitat de rebre informació, i la memòria, o capacitat de emmagatzemar-la.”

- **diccionari.cat:**

“Facultat o capacitat de l'home per a comprendre el món de les relacions i prendre'n consciència, per a resoldre situacions noves mitjançant unes respostes també noves o per a aprendre a fer-ho.”

- **RAE:**

1)Capacidad de entender o comprender 2)Capacidad de resolver problemas 3)Conocimiento, comprensión, acto de entender 4)Habilidad, destreza y experiencia.

- **psicoactiva.com:**

“En líneas generales, capacidad mental para entender, recordar y emplear de un modo práctico y constructivo, los conocimientos en situaciones nuevas.

- **DIEC:**

“Capacitat major o menor de comprendre, d'aprendre, de resoldre situacions noves, etc. Facultat de conèixer. “

- **filoètica.xtec:**

“En general es pot entendre com la capacitat de resoldre problemes. Hi ha diversos tipus de intel·ligència: Teòrica, pràctica, creativa, musical, operativa, esportiva...”

2.3. REFERENTS SOCIALS

I per acabar de completar aquesta comprensió sobre la paraula intel·ligència, hem de saber com la defineixen referents socials:

- **Lewis Terman** fou un psicòleg nord-americà, notable com a pioner en la psicologia educativa a principis del segle XX a la Universitat de Stanford, conegut per haver editat el primer test d'intel·ligència i més tard aplicat extensament en els Estats Units: *la escala d'intel·ligència Stanford-Binet*.

Terman al 1921: "La intel·ligència es la capacitat de pensar de manera abstracta"

- **David Wechsler** fou un psicòleg nord-americà. Va desenvolupa escales d'intel·ligències conegudes com la *Wechsler Adult Intelligence Scale (WAIS)* i la *Weschler Intelligence Scale for Children (WISC)*.

Wechsler al 1944: "La intel·ligència és la capacitat total o global del individu per actuar amb propòsit, pensar racionalment i tractar eficaçment amb el seu ambient."

- **Jean William Fritz Piaget** fou un epidemiòleg, psicòleg i biòleg suís, considerat el pare de la epistemologia genètica, famós per les seves aportacions a l'estudi de la infantesa i per la seva teoria constructivista del desenvolupament de la intel·ligència.

Piaget al 1952: La intel·ligència és la capacitat per adaptar-se al ambient"

- **Cyril Lodowic Burt** fou un psicòleg anglès que va fer contribucions a la psicologia educativa i a la estadística. Burt es conegut pels seus estudis sobre la possible herència del coeficient d'intel·ligència.

Burt al 1955: "La intel·ligència és l'aptitud cognitiva innata."

- **Howard Gardner** és un psicòleg, investigador i professor de la Universitat de Harvard, conegut en l'àmbit científic per les seves investigacions en l'anàlisi de les capacitats cognitives i per haver formulat la teoria de les *Intel·ligències Múltiples*.

Gardner al 1987: "La intel·ligència humana és un mecanisme neutral o sistema de còmput que en el genètic està programat per activar-se o desaparar-se amb determinades classes d'informació presentada interna o externament."

3. TEST D'INTEL·LIGÈNCIA

El Coeficient Intel·lectual (CI) mesura la Intel·ligència. El CI suposa que hi ha diferències en la Intel·ligència entre les persones d'una població i expressa, amb la puntuació, quant de intel·ligent és una persona en relació a la resta de la població.

Molts sostenen que la Intel·ligència no està relacionada amb habilitats cognitives i molts critiquen els Test de CI per no mesurar la Intel·ligència

Aquest crítica no manca totalment de fonament ja que és cert que la Intel·ligència no està clarament definida ni pot mesurar-se fàcilment. En canvi, altres dimensions humanes (altura, pes, força muscular) s'autodefineixen i es pot mesurar sense problemes.

Però, podem fer certes afirmacions indiscutibles sobre el CI i la Intel·ligència, com s'afirma en el llibre *The Bell Curve*, que traduït seria *La Bella Corba* referint-se a la corba de la Campana de Gauss:

- Existeix una habilitat cognitiva general en la que els éssers humans es diferencien.
- Tots els Tests estandarditzats d'aptitud acadèmica mesuren aquesta capacitat cognitiva fins a cert punt, però els Test de CI, expressament dissenyats per aquest propòsit, la mesuren amb major precisió.
- Les puntuacions de CI s'assemblen molt amb el que la gent entén per la paraula intel·ligent.
- Ben dissenyats i administrats, els Test de CI no tenen parcialitats demostrables en contra de grups socials, econòmics ètnics o racials.

El CI va ser emprat per primer cop pel psicòleg alemany Williams Stern al 1912, com una proposta d'un mètode per puntuar els resultats dels primers tests de intel·ligència per nens, desenvolupats per Alfred Binet i Théodore Simon a principis del segle XX, de forma que poguessin comparar-se entre sí. En aquest mètode, es dividia la "edat mental" entre la "edat cronològica" i es multiplicava el resultat per 100 donant com a resultat el mencionat coeficient.

$$\frac{EDAT\ MENTAL}{EDAT\ CRONOLÒGICA} \cdot 100$$

No obstant encara s'empra habitualment la terminologia CI per a referir-se al resultat d'un test d'intel·ligència, la puntuació dels tests emprats avui en dia, com la Escala de Wechsler de intel·ligència per adults, es basen en la projecció del rang mitjà del subjecte en una campana de Gauss formada per la distribució de valors possibles per al seu grup d'edat, amb un valor central (intel·ligència mitjana) de 100 i una desviació estàndard de 15. Els valors per sobre de 100 estan per sobre de la mitjana; els valors per sota de 100 estan per sota de la mitjana. Diferents test poden tenir diferents desviacions estàndard.

Les puntuacions mitjanes per a moltes poblacions han hagut de pujar una mitjana de tres punts per dècada des de principis del segle XX, amb la majoria de l'increment acumulat en la meitat inferior de la corba de CI: aquest fenomen es coneix com l'Efecte Flynn. Existeix controvèrsia sobre si aquest increment estable es produeix per un augment real de les habilitats intel·lectuals en aquestes poblacions, o si es deu més bé a problemes metodològics amb els tests passat o presents.

S'ha demostrat que els valors de CI estan relacionats amb factors com la probabilitat de patir certes infermetats, l'estatus social dels pares, i de forma substancial, el CI dels pares. Encara que els mecanismes d'herència de la intel·ligència ha sigut investigat durant casi un segle, encara existeix controvèrsia al respecte fins a quin punt la intel·ligència és hereditària, i els mecanismes d'aquesta herència són encara un tema de debat.

RANGS Y PUNTUACIONS DE CI:

Els rangs són els diferents barems de coeficient intel·lectual que pot tenir una persona i determina si es té una discapacitat cognitiva o una superdotació. En l'annex 1 hi ha una taula on s'explica els diferents grups.

Les puntuacions de CI s'utilitzen en molts contextos diferents com predictius del rendiment escolar, indicadors de necessitats especials educatives, predictius de rendiments laboral, o per part de sociòlegs que estudien la distribució de CI en poblacions i relacions entre CI i altres variables.

L'EFECTE FLYNN

Porta el nom de James R. Flynn, un neozelandès especialitzat en ciència política, qui va descobrir que en tot el món les puntuacions de CI pujaven pausadament a raó de tres punts de CI per dècada. Les explicacions que s'han proposat han inclòs la millor nutrició, una tendència cap a famílies més petites, la millor educació, una millor complexitat en l'ambient. Però els test es renormalitzen ocasionalment per obtenir valors mitjans de 100 en la puntuació. Per tant, és difícil comparar puntuacions de CI que es van mesurar en diferents anys en el temps.

EFECTE FLYNN = \uparrow PUNTUACIONS DE CI CADA ANY

Hi ha una evidència recent que demostra que la tendència a l'alça de les puntuacions en test d'intel·ligència ha remès en alguns països del primer món. En 2004, Jon Martin Sundet (de la Universitat de Oslo) i alguns col·laboradors van publicar un article documentant puntuacions en test d'intel·ligència administrats a reclutes noruecs entre la dècada de 1950 i 2002, mostrant que l'increment en les puntuacions en test d'intel·ligència general es va detenir després de mitjans de la dècada de 1990, i que inclús va disminuir en el subtest de raonament numèric.

3.1. CRÍTICA

Molts crítics (entre ells Ginsberg y Sattler) creuen que les proves d'intel·ligència només avaluen un conjunt molt limitat d'habilitats: comprensió verbal passiva, l'habilitat per seguir instruccions, sentit comú i l'aptitud escolar. Per exemple, Blum en l'any 1970 va presentar la següent crítica: "Les proves d'intel·ligència mesuren amb quina rapidesa pot resoldre la gent problemes relativament sense importància fent tants pocs errors com sigui possible, en comptes de mesurar com aborda

problemes relativament importants cometent tants errors productius com sigui necessari i sense que el temps sigui un factor a considerar”.

Una altra crítica relacionada és que si només existeix una cosa que mesuri totes les proves d'intel·ligència, aquesta és l'habilitat per presentar proves. Això podria explicar que la gent té un bon acompliment en una prova de CI solen tenir-ho també en altres proves. També podria explicar per què les puntuacions d'una prova d'intel·ligència té una correlació tan estreta amb l'acompliment escolar, ja que les qualificacions acadèmiques també depenen en gran mesura de les qualificacions de proves. No obstant, les revisions recents de l'evidència demostren que tant les qualificacions escolars les proves d'intel·ligència són bons predictors de l'èxit ocupacional.

Això suggereix que les puntuacions en les proves d'intel·ligència (tant en aquelles de CI en les que s'apliquen en l'aula) no reflecteixen només l'habilitat per presentar proves. Per tant, aquesta crítica particular de les proves d'intel·ligència potser tingui que reconsiderar-se.

Altres crítics sostenen que el contingut i l'aplicació de les proves de CI discriminen a les minories. Com hem vist, en Estats Units la majoria de les proves de CI requereixen un domini considerable de l'anglès estàndard, el que significa que esbiaixa les proves a favor de les persones blanques de classe mitjana i alta. A més, els examinadors blancs de classe mitja potser no estan familiaritzats amb els patrons de parla dels nens negres de baixos ingressos o amb els nens que provenen de llars en els que l'anglès no és l'idioma principal, una complicació que dificulta el bon acompliment en la prova. Per si no fos poc, algunes preguntes poden tenir significats molt diferents per nens de diferents classes socials. Per exemple, la Stanford-Binet pregunta “Què deu fer si et colpeja un nen més petit?” La resposta “correcta” és “allunyar-me”. Però per un nen que viu en un entorn on la supervivència depèn de ser rude, la resposta “correcta” podria ser “tornar-li el cop”. Però aquesta resposta rep un zero.

Fins les proves que suposen lliures de cultura poden accentuar precisament les diferències culturals que estan dissenyades per disminuir al mínim, el que va en detriment dels examinats.

Per exemple, al presentar-los la fotografia d'un cap al que li faltava la boca, un grup de nens asiàtic-americans, va respondre dient que li faltava el cos, pel que no van rebre cap punt. Per a ells, l'absència del cos per sota del cap és més notable que l'absència de la boca.

Encara que alguns investigadors creuen que les proves de major ús i més estudiades no estan esbiaixades contra les minories, no tots estan d'acord. La qüestió de si les proves son injustes amb les minories estarà amb nosaltres algun temps més. Si les proves d'intel·ligència s'utilitzen només amb obscurs propòsits d'investigació, els seus resultats no importarien massa, però com s'empren amb molts propòsits importants, és crucial que entenguem els seus punts forts i els seus punts dèbils.

4. LA TEORIA DE LES INTEL·LIGÈNCIES MÚLTIPLES

4.1. INTRODUCCIÓ A LA VIDA DE L'AUTOR

Howard Gardner va néixer el onze de juliol de 1943 a Scranton, Pennsilvanià, Estats Units, actualment és psicòleg i pedagog. Fill d'una família jueva que va arribar als Estats Units perquè s'estaven escapant de l'Alemanya nazi.

Des de petit li agradava molt la lectura i tocar el piano. Va destacar com a estudiant i gràcies això el van acceptar a la prestigiosa Universitat de Harvard on es va interessar per la psicologia

del desenvolupament degut a la influència de Erik Erikson i Jerome Bruner.

Després d'obtenir un doctorat en psicologia a la Universitat de Harvard l'any 1971 i acabar la seva investigació post doctoral al camp de la neuropsicologia, Gardner va

contribuir d'una manera inexplicable al camp de l'educació i la psicologia. A la dècada dels vuitanta va proposar i desenvolupar la *Teoria de les Intel·ligències Múltiples* basat en el seu treball empíric.

A l'actualitat, Howard Gardner és professor de la càtedra de cognició y educació John H. & Elisabeth A. Hobbs a la *Graduate School of Education de Harvard*. A més, es va convertir en codirector al 1970, un any abans de doctorar-se, del *Harvard Project Zero* un grup de investigació creat al 1967 per l'escola superior de Harvard, el qual el seu objecte d'estudi són els processos d'aprenentatge dels nens i els adults. Al 1983 va presentar el seu llibre *Frames of Mind: The Theory of Multiple Intelligences*, que traduït seria "Estructures de la ment: la Teoria de les Intel·ligències Múltiples".

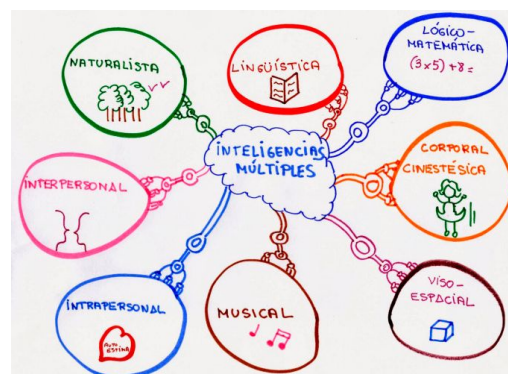
Per si fos poc, també va fundà a partir dels 90 *The Good Project* amb col·laboració de William Damon i Mihaly Csikszentmihalyi, i a di d'avui segueix dirigint aquesta fundació, la qual coordina amb un grup de professionals que promouen l'excel·lència i l'ètica de l'educació, tractant diferents temàtiques: participació cívica, col·laboració organitzacional o el correcte ús del medi digital, entre d'altres.

Gràcies al seu treball ha rebut diferents premis o gallardons, principalment per la seva teoria de les set intel·ligències. També és Doctor Honoris Causa per varies universitats. Ha sigut premiat per la Fundació John D. & Catherine T. Mc Arthur i, a més, a rebut més de vint títols honorífics. Al 2011, va rebre el premi Príncepe de Asturias de Ciencias Sociales.

4.2. PRINCIPIS FONAMENTALS DE LA SEVA TEORIA

La Teoria de les Intel·ligències Múltiples és un contrapès al paradigma de una única intel·ligència. Segons Gardner, la vida humana requereix el desenvolupament de diversos tipus

de intel·ligències. Així doncs, la seva teoria no contradiu la definició científica de la intel·ligència, "capacitat de solucionar problemes o elaborar béns valuosos".

Les propostes de Gardner contenien un element nou per a la psicologia i la pedagogia contemporània a l'època: la tesis que diu que la intel·ligència natural, mesurada tradicionalment mitjançant el coeficient intel·lectual (CI), no és un substrat idèntic en tots els individus. Segons el seu plantejament, conegut com la *Teoria de les Intel·ligències Múltiples* en els àmbits acadèmics, la intel·ligència constitueix una base biopsicològica singular, la qual es forma a partir de l'aglutinació diverses aptituds i capacitats que no sempre és desenvolupen en tot el seu potencial a causa de la uniformitat del sistema, que no li dona suficient importància als trets diferencials de l'alumne.

La seva concepció d'aquest constructe ha tingut un gran impacte no només en l'àmbit de la psicologia, sinó també en el camp educatiu, on ha inspirat a milers de professors i educadors que exploren noves maneres d'ensenyar gràcies a aquestes

diferents intel·ligències. En paraules del propi Gardner: “Cada ésser humà té una combinació única de intel·ligència. Aquest és el desafiament educatiu fonamental.”

Howard Gardner i els seus col·laboradors de la prestigiosa Universitat de Harvard van advertir que la intel·ligència acadèmica (l'obtenció de titulacions i mèrits educatius;

l'expedient acadèmic) no és un factor decisiu per conèixer la intel·ligència d'una persona.

Un bon exemple d'aquesta idea s'observa en persones que, no obstant obtenen excel·lents qualificacions acadèmiques, presenten problemes importants per relacionar-se amb altres persones o per gestionar altres facetes de la seva vida. Gardner i els seus col·laboradors podrien afirmar que Stephen Hawking no posseeix una major intel·ligència que Leo Messi, sinó que cada un d'ells ha desenvolupat un tipus de intel·ligència diferent..

La investigació de Howard Gardner ha aconseguit identificar i definir fins a vuit tipus de intel·ligències diferents. Coneixerem de manera més detallada cadascuna de les

intel·ligències proposades per la *Teoria de les Intel·ligències Múltiples* de Gardner a continuació.

4.2.1. INTEL·LIGÈNCIA LINGÜÍSTICA:

La capacitat per expressar-nos mitjançant el llenguatge és una d'aquelles característiques que ens distingeix de la resta d'éssers vius i que a més és transversal en totes les cultures. La comunicació verbal és una eina útil que ens ha permès sobreviure en entorns adversos, entendre millor el que ens envolta i formar grans comunitats en les que cents de persones cooperen entre si.

La Intel·ligència Lingüística no només fa referència a la habilitat per a la comunicació oral, sinó a altres formes de comunicar-se com l'escriptura, la gestualitat, etc..

Qui domina millor aquesta capacitat de comunicar té una intel·ligència lingüística superior. Professions en les quals destaquen en aquest tipus de intel·ligència podrien ser polítics, escriptors, poetes, periodistes...

Comptat i debatut, som una espècie pròspera en part gràcies a la nostra habilitat per combinar paraules entre si. A aquesta capacitat la podem anomenar Intel·ligència Lingüística (o intel·ligència verbal).

Pensa en la manera en la que explicaries a una altra persona que un test s'ha caigut al terra i s'ha trencat. Senzill. Ara pensa en aquesta altra situació: has de llegir un text de dues pàgines en el que una filòsofa explica què és la metafísica per a ella, i fer-li un resum a una altra persona.

Segurament creuràs que aquesta última tasca és bastant més complicada, malgrat no haver llegit aquell text. Encara que ets capaç de desenvolupar-te amb el llenguatge en el teu dia a dia, algunes tasques que involucren l'ús de les paraules semblen especialment difícils en comparació a altres tasques. Algunes d'aquestes

activitats, de fet, poden semblar impossibles de realitzar, com per exemple explicar-li a una persona, en un idioma que no dominem del tot, com ens sentim.

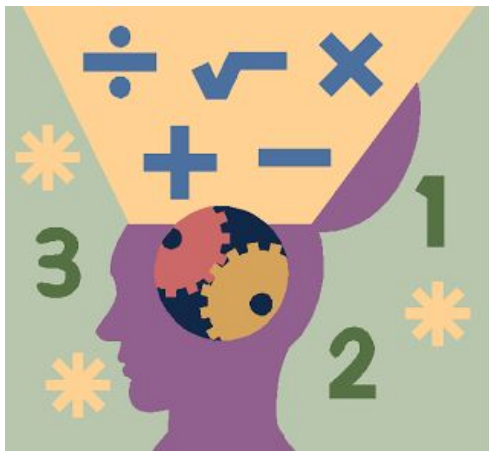
Aquests petits esculls quotidians ens serveixen per fer-nos una idea del que és la Intel·ligència Lingüística: el grau en el que una persona és capaç d'utilitzar hàbilment el llenguatge per expressar i entendre idees i per aconseguir objectius a partir d'aquesta habilitat.

La Intel·ligència Lingüística (a vegades anomenada també Intel·ligència verbal) tenir-la compte permet crear estratègies de potenciació de l'ús del llenguatge.

4.2.2. INTEL·LIGÈNCIA LÒGICO-MATEMÀTICA:

Durant dècades, la intel·ligència lògico-matemàtica suposava l'eix principal del concepte de intel·ligència, i s'emprava com barem per detectar com de intel·ligent

era una persona. La nostra habilitat a l'hora de resoldre problemes matemàtiques ha sigut considerat la forma d'expressió més clara de la nostra pròpia intel·ligència.

Com el seu propi nom indica, aquest tipus de intel·ligència es vincula a la capacitat per al raonament lògic i la resolució de problemes matemàtics. La rapidesa per solucionar una operació de càlcul mental, detectar patrons matemàtics o donar resposta a exercicis de geometria és l'indicador que determina

quanta intel·ligència lògico-matemàtica es té.

Avui en dia segueix tenint molta importància aquesta capacitat a l'hora d'avaluar les capacitats cognitives del ésser humà, però la nostra concepció del que és (o pot ser) la intel·ligència s'ha tornat més ampla.

Els famosos tests de quocient intel·lectual es fonamenten en aquest tipus de intel·ligència i, en menor mesura, en la intel·ligència lingüística. Els científics,

economistes, acadèmics, enginyers i matemàtics solen destacar en aquesta classe de intel·ligència

Aquest tipus de intel·ligència se la pot definir com la capacitat de raonament formal per resoldre problemes relacionats amb números i les relacions que es poden establir entre ells.

En la intel·ligència lògico-matemàtica es donen de la mà les matemàtiques i la lògica perquè pensar a través de ambdues requereix seguir les normes d'un sistema formal, desproveït de continguts: u més u és igual a dos, siguin el que siguin les unitats amb les que es treballi. En definitiva, estar dotats de major o menor mesura de la intel·ligència lògico-matemàtica ens permet reconèixer i predir les connexions causals entre les coses que passen (si li afegeixo tres unitats a aquestes cinc, obtindrè vuit perquè les he sumat, etc..)

Les implicacions que té per la nostra manera de pensa i actuar el que s'ha dit anteriorment són clares. Gràcies a aquesta intel·ligència som capaços de pensar de manera més o menys coherent, detectar regularitats en les relacions entre les coses i raonar lògicament.

Es podria dir que, més enllà de la nostra manera única de veure les coses i utilitzar el llenguatge a la nostra manera per definir les coses ocorren en el món, la intel·ligència lògico-matemàtica ens permet abraçar unes regles lògiques que fan que el nostre pensament pugui connectar amb el dels demés.

És important remarcar que aquest tipus de intel·ligència no explica directament la nostra manera de pensar en general, ni el nostre ús del llenguatge o la interpretació de la realitat pròpia. Aquests factors depenen en gran part de la nostra ideologia i del ús del llenguatge que ens caracteritza.

4.2.3. INTEL·LIGÈNCIA ESPACIAL

La habilitat per poder observar el món i els objectes des de diferents perspectives està relacionat amb aquest tipus de intel·ligència, en la que destaquen els

escaquistes i professionals de les arts visuals com pintors, dissenyadors, també publicistes i fotògrafs.

Les persones que destaquen en aquest tipus de intel·ligència solen tenir capacitats que els permet idear imatges mentals, dibuixar i detectar detalls, a més de tenir un sentit personal per l'estètica.

La Intel·ligència Espacial pot ser definida com el conjunt de habilitats mentals relacionades directament amb la navegació i rotació d'objectes en la nostra ment, és a dir la seva visualització imaginària des de diferents angles. Per tant, aquesta intel·ligència s'anomena així perquè està involucrada en la resolució dels problemes espacials, ja siguin reals o imaginaris.

El nostre nivell de Intel·ligència Espacial dependrà del nostre èxit en les tasques com conduir i aparcar un cotxe, construir una maqueta, orientar-se, donar-li instruccions a una altra persona que veu les coses des de un altre angle o manejar eines més o menys complexes.

Altres activitats menys freqüents en les que la Intel·ligència Espacial està fortament involucrada són, per exemple, aquelles en les que es deu esculpir una forma en un material o fer un pla d'una estructura. Per això, tant arquitectes com escultors tendeixen a mostrar bon nivell d'aquest tipus de intel·ligència.

Una cosa que hem de tenir en compte a l'hora d'entendre el concepte de intel·ligència espacial és que, com tal, no depèn de la nostra capacitat per veure a través dels ulls. El determinant d'aquesta intel·ligència és ser capaç d'imaginar un espai tridimensional que mantingui la seva coherència amb el pas del temps independentment del angle des del que es visualitza mentalment.

Per descomptat, la vista és un dels sentits més importants a la hora d'aprendre com és el nostre entorn, però les persones que neixen cegues també poden servir-se de

la Intel·ligència Espacial gràcies a la informació del entorn que els arriba a través de l'oïda, el tacte, etc.

4.2.4. INTEL·LIGÈNCIA NATURALISTA

En un principi els tipus de intel·ligències proposats per Gardner van ser set, dotze anys més tard de la publicació, concretament al 1995, de l'obra l'autor va presentar un altre element per aquest llistat. Es tractava de la Intel·ligència Naturalista, coneguda també com el vuitè tipus de intel·ligència. Ell ho va considerar necessari

incloure aquesta categoria perquè es tractava d'una de les intel·ligències essencials per la supervivència de l'ésser humà (o qualsevol altra espècie) i que ha redundat en la evolució.

La intel·ligència naturalista permet detectar, diferenciar i categoritzar els aspectes vinculats amb la naturalesa, com per exemple les espècies animals i vegetals o fenòmens relacionats amb el clima, la geografia o els fenòmens de la naturalesa.

És la capacitat de categoritzar elements de l'entorn reconeixent les seves diferències i la manera en la que és relacionen entre sí, i d'utilitzar aquesta informació per interactuar amb ells de manera beneficiosa.

El paradigma d'aquest tipus d'intel·ligència són els naturalistes i exploradors com Charles Darwin o Alexander von Humboldt, capaços a aventurar-se en entorns naturals, identificar les diferents espècies animals i vegetals, aprendre's les característiques definitòries de cada una i utilitzar aquesta informació en el seu propi benefici.

La Intel·ligència Naturalista es presenta a confusions justament per la referència al món natural que es fa en la seva conceptualització.

Mentre que en les definicions de la resta de les intel·ligències proposades per Howard es posa molt d'èmfasis en la seva condició de capacitat per els processos

mentals, la idea de la intel·ligència naturalista sembla donar-li molta importància al tipus d'informació amb la que aquesta treballa, i no solament al que es fa amb aquesta informació. S'explica el formal que aquesta intel·ligència en tant que el procés, però també es parla dels continguts específics que tracta: aquells elements de la natura que hem d'identificar i aprofitat en el nostre benefici, les particularitats anatòmiques de cadascuna de les plantes i animals que examinem, etc.

Dit d'una altra manera, mentre que sabem que la intel·ligència lògic-matemàtica s'activarà sempre que ens plantejem un repte lògic i matemàtic i que la intel·ligència espacial tindrà un paper sempre que concebem alguna cosa que pugui imaginar-se en un pla bidimensional o el 3D, sembla que la intel·ligència naturalista solament treballarà amb un tipus de continguts molt concrets: els que estan vinculats a els entorn naturals o a totes les formes de vida que provenen d'ells.

Curiosament, entendre que la intel·ligència naturalista s'aplica només a aquest tipus de continguts no fa que la seva conceptualització sigui més clara i delimitada, sinó que el que passa es just el contrari. Aquesta intel·ligència no fa referència només a la flora, la fauna i allò que trobem en entorns verges.

Així doncs, encara que Gardner va parlar sobre la capacitat per arribar a conèixer bé l'entorn natural, també va aclarir que tal i com ell la entenia també estava implicada en el reconeixement i classificació de tot tipus d'objectes i artefactes: cotxes, sabates,...

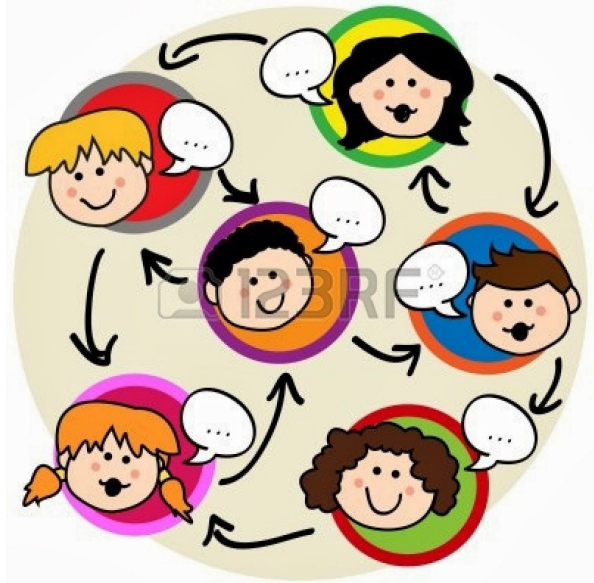
És per això que la intel·ligència naturalista estaria definida, més que per ser un reflex de la nostra capacitat per aprendre de entorns naturals, per ser un reflex de la nostra capacitat d'aprendre sobre tot tipus d'entorns i d'interactuar adequadament amb els elements que hi ha disponibles en ells.

4.2.5. INTEL·LIGÈNCIA INTERPERSONAL

La Intel·ligència Interpersonal ens faculta per poder advertir coses de les altres persones més enllà del que els nostres sentits aconseguixen captar. Es tracta d'una intel·ligència que permet interpretar les paraules o gestos, o els objectius i metes de cada discurs. Més enllà del continu Introversió-Extroversió, la intel·ligència

interpersonal avalua la capacitat per empatitzar amb les demés persones.

És una intel·ligència molt valuosa per les persones que treballen amb grups nombrosos. La seva habilitat per detectar i entendre les circumstàncies i problemes de els demés resulta més senzill si es posseeix (i es desenvolupa) la intel·ligència interpersonal. Professors, psicòlegs, terapeutes, advocats i pedagogs són perfils que acostumen a puntuar molt alt en aquest tipus de intel·ligència.

En concret, la intel·ligència interpersonal és aquella que explica el grau en el que som capaços de fer-nos una estimació aproximada sobre els estats mentals i d'ànim de els demés. Així, algú amb una bona intel·ligència interpersonal es capaç de captar les intencions dels altres, els seus sentiments (que poden exterioritzar més o menys), saber quina informació els hi falta als demés... i, com a conseqüència interactuarà bé amb aquestes persones, al adaptar-se a elles e inclús predir certs aspectes d'aquestes.

Cal dir que aquesta capacitat no es ceneix solament a la manera d'interpretar les paraules dites pels demés, sinó que s'expandeix també a l'habilitat per llegir expressions facials, moviments i inclús patrons de comportament. Per tant, no depèn únicament de la informació que l'altra persona ens dona d'ella mateixa.

En definitiva, aquest tipus d'intel·ligència està relacionada amb la nostra manera d'ajustar-nos a la ment i als actes dels demés i amb el mode d'interactuar amb les persones que ens defineix.

Pel que s'ha dit anteriorment, es possible que estiguis pensant en oficis i professions que es caracteritzin per explotar aquesta habilitat. Professionalment, aquestes persones acostumen a ser les que ofereixen una part del seu valor afegit que està

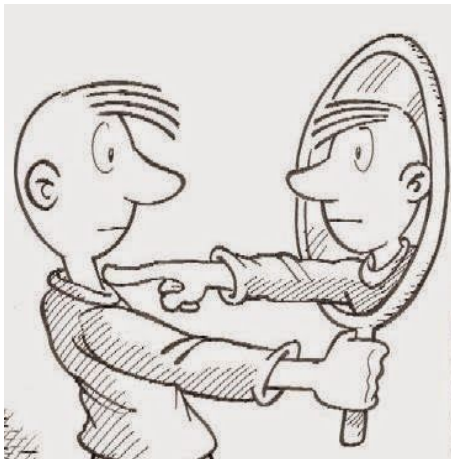
relacionat amb la seva capacitat per resoldre tasques diplomàtiques o relacionades amb el contacte cara a cara amb moltes persones.

El que és cert és que la intel·ligència interpersonal s'ha tornat molt important tant que les nostres vides personals (en les que ens relacionem amb una quantitat de persones molt més gran del que era normal fa un segle) com en l'àmbit professional, on la diplomàcia amb diferents tipus d'agents es quasi inevitable.

4.2.6. INTEL·LIGÈNCIA INTRAPERSONAL

La intel·ligència intrapersonal es refereix a aquella intel·ligència que ens faculta per comprendre i controlar l'àmbit intern d'un mateix.

Les persones que destaquen en la intel·ligència intrapersonal són capaços d'accedir

als seus sentiments i emocions i reflexionar sobre aquests. Aquesta intel·ligència també els permeti aprofundir en la seva introspecció i entendre les raons per les quals un és de la manera que és.

El conjunt d'habilitats cognitives a les que dona expressió és un tant bromós i difícil de distingir d'altra forma de intel·ligència, però en resumides comptes pot dir-se que la intel·ligència intrapersonal fa referència al grau en el que

coneixem els aspectes interns de la nostra pròpia manera de pensar, sentir i actuar. En altres paraules, representa la nostra habilitat a la hora de conèixer a nosaltres mateixos i intervenir sobre la nostra pròpia psique, en un sentit ampli.

Segons la Teoria de les Intel·ligències Múltiples, reconeixent el repertori dels sentiments de defineixen la nostra pròpia manera de ser (i el tipus d'estímul que poden induir a cada un d'ells), discriminant entre els diferents estats d'ànim i aprofitant aquests coneixements per regular la nostra conducta cap a objectius determinats. D'aquesta manera, la intel·ligència intrapersonal és la que fa possible

que puguem conèixer els aspectes intern de la nostra ment i utilitzar aquesta informació al nostre favor.

Per exemple, sentir-se especialment sensible amb certs temes poden facilitar la tasca d'afrontar les situacions conflictives, la qual cosa pot ser la clau per evitar perdre el control en aquests casos i, i a la vegada, treballar tècniques per controlar els nivells d'ansietat, ira, etc.

4.2.7. INTEL·LIGÈNCIA CINESTÈSICA-CORPORAL

La intel·ligència corporal cinestèsica és la capacitat d'unir el cos i la ment per

Ejemplos

aconseguir el perfeccionament de l'acompliment físic. Consta amb el control dels moviments del cos automàtics i voluntaris, avança cap a l'ocupació del cos de manera altament diferenciada i competent. Les habilitats corporals i motrius que requereixen un aspecte essencial el desenvolupament

de totes les cultures de la història.

La habilitat per utilitzar les eines es considera intel·ligència corporal cinestèsica, Per una altra part; hi ha un seguit de capacitats més intuïtives com l'ús de la intel·ligència corporal per expressar sentiments mitjançant el cos.

Permet a l'individu manipular objectes i perfeccionar les habilitats físiques. Es manifesten en els atletes, els ballarins, els cirurgians i els artesans, ja que tots ells ha d'emprar de manera racional les seves habilitats físiques.

En la societat occidental, les habilitats físiques no compten amb tant reconeixement com les cognitives, tot i que en altres àmbits la capacitat d'aprofitar les possibilitats

del cos constitueix una necessitat de supervivència, així com també una condició important per a l'acompliment de molts rols prestigiosos.

També existeix la habilitat cinestèsica expressada en moviments petits, pel que podem admirar aquesta capacitat en persones que es dediquen a la joieria, mecànics o que es dediquen al cultiu de diferents artesanies i treballs manuals.

L'escola tradicional no li dona la suficient importància a aquest tipus de intel·ligència, se li dediquen una o dues hores setmanes a les activitats que la desenvolupen i és una manera de formar socialització, la estimulació sensoriomotriu no només serveix a nivell físic sinó que permet major desenvolupament cognitiu.

4.2.8. INTEL·LIGÈNCIA MUSICAL

La música és un art universal. Totes les cultures tenen algun tipus de música, més o menys elaborada, la qual cosa porta a Gardner i als seus col·laboradors a entendre que existeix una intel·ligència musical en totes les persones.

A aquest tipus de intel·ligència se la relaciona amb la capacitat de percebre, discriminar, transformar i expressar-se mitjançant les formes musicals. Així mateix, aquesta intel·ligència inclou les habilitats en el cant dins de qualsevol tecnicisme i gènere musical, tocar un instrument a la perfecció i aconseguir amb ell una adequada presentació, dirigir un conjunt (orquestra), compondre (en qualsevol mode i gènere) i tenir apreciació musical.

La intel·ligència musical també es fa evident amb el desenvolupament lingüístic, per quanta demanda de l'individu en els processos mentals que involucran la categorització de referències auditives i la seva posterior associació amb preconceptes; això és, el desenvolupament d'una habilitat per retenir estructures lingüístiques i assimilar-les en les seves realitzacions fonètiques.

Val la pena ressaltar que les persones amb discapacitat mental tenen una sensibilitat especial cap a la musical, i que inclús, algunes persones amb lesions en la parla, poden tenir una gran capacitat per cantar o seguir un ritme.

Algunes característiques relacionades amb aquesta intel·ligència són les següents:

- Capacitat de percebre i expressar formes musicals
- Facilitat per aprendre cançons i ritmes
- Sensibilitat per detectar ràpidament quan un to no és correcte o un instrument no està ben afinat
- Capacitat de compondre i tocar diferents instruments
- Gust per realitzar tasques amb música de fons
- Posseir una veu melodiosa al parlar
- Sensibilitat especial per escoltar qualsevol soroll del seu entorn

Ja acabades d'explicar totes les intel·ligències, en l'annex 2 hi ha una taula comparativa de quatre indicadors: com pensen, en què destaquen, què els hi agrada i com aprenen millor.

5. SISTEMES EDUCATIUS

5.1. ESCOLA TRADICIONAL

L'Escola Tradicional del segle XVII en Europa amb el sorgiment de la burgesia com expressió de modernitat. El seu propòsit és la conservació de valors. ètica, bona conducta social i ordre de les coses. *Per sobre de les inquietuds del coneixement i desenvolupament personal dels educands.*

Exigeix disciplina i obediència, apropiant-se d'una imatge impositiva, coercitiva, paternalista, autoritària. Té un discurs expositiu del professor amb procediments sempre verbalistes, mentre que l'aprenentatge es redueix a repetir i memoritzar, l'acció de l'alumne està limitada a la paraula que es fixa i repeteix, conformant una personalitat passiva i dependent.

En l'escola tradicional, l'alumne més excel·lent és el que pot repetir de memòria les idees expressades pel docent.

La majoria de vegades l'alumne excel·lent, és a dir el que posseeix major capacitat retentiva, no és el que millor ha comprès el contingut.

Seguint aquest principi, identifiquem els següents aspectes que caracteritzen aquesta escola:

- A. **Magistrecentrisme:** El mestre és la base de l'èxit de l'educació. A ell li correspon organitzar el coneixement, aïllar i elaborar la matèria que ha de ser apresada, traçar el camí i portar per ell als seus alumnes. La disciplina i el càstig es consideren fonamentals i suficients per desenvolupar i estimular les virtuts humanes en els alumnes.
- B. **Enciclopedisme:** La classe i la vida col·lectiva són organitzades, ordenades i programades. El manual escolar és l'expressió d'aquesta organització; tot en que el nen ha d'aprendre és troba en ell, graduat i elaborat.
- C. **Verbalisme i passivitat:** El mètode d'ensenyament serà el mateix per a tots els nens i en totes les ocasions. El repàs i la repetició té un paper fonamental en aquest mètode.

En el seu moment l'Escola Tradicional va representar un canvi important en l'estil i l'orientació de l'ensenyament. Però, amb el pas del temps es va convertir en un sistema rígid i res propens a la innovació. Per això, quan noves corrents de pensament van buscar renovar la pràctica educativa, van obrir un camí interminable de la renovació pedagògica.

5.2. ESCOLA NOVA

Moviment de renovació pedagògica i social (basats en les necessitats de la infantesa) a finals del segle XIX i que es consolida en el primer terç XX com a alternativa de l'escola tradicional. Té el seu origen gràcies a profunds canvis

socioeconòmics i l'aparició de noves idees filosòfiques i psicològiques, com les corrents empíriques, pragmatistes, que es concreten en les ciències.

Es considera que el seu progenitor va ser John Dewey , un filòsof, pedagog i psicòleg nord-americà. Així mateix, durant la primera meitat del segle XX va ser la figura més representativa de la pedagogia progressista en Estats Units. Encara que se'l coneix més pels seus escrits sobre educació Dewey també va escriure influents tractats sobre art, lògica, ètica i democràcia, on la seva postura es basava en que només es podia arribar a la plena democràcia a través de l'educació i la societat civil.

L'influència de Dewey segueix sent discutida avui en dia respecte a errors del sistema escolar nord-americà: per un costat, es critica pels conservadors fonamentalistes, i per altra part es considerat el precursor inspirador dels reformadors partidaris d'un ensenyament "centrada en el nen".

Dewey centra el seu interès en el nen i en el desenvolupament de les seves capacitats; el reconeix com un subjecte actiu de l'ensenyament i per tant, l'alumne posseeix el paper principal en l'aprenentatge.

L'escola prepara al nen per a que visqui en la seva societat i ella mateixa (l'escola) es concep com una comunitat miniatura en que:

S'APRÈN FENT, CONSTRUINT I REFLEXIONANT

S'oposa a l'escola tradicional, va crear models didàctics que segueixen vigents. Les seves principals característiques són:

- Nova concepció de l'alumne
- Canviar la metodologia clàssica
- Educador com a mediador

- Globalització: adequant el procés ensenyament-aprenentatge a la forma d'aprenentatge del nen, en un entorn el més natural possible
- Educació sensorial
- Socialització: en un ambient de coeducació en un clima de treball en equip
- Activitat i autoeducació: partint dels interessos del nen amb programes individualitzats per l'adaptació social i familiar del nen en un triple aspecte (físic, intel·lectual i moral-social)
- Individualització: respectant el ritme de cada nen i les seves possibilitats
- Aprenentatge significatiu: a partir dels coneixements del nen

Havent explicat les dues formes d'escola s'ha cregut adient fer una comparació mitjançant una taula, annex 3, amb les característiques fonamentals de ambdues.

6. APLICACIÓ A L'AULA

Els programes d'ensenyament en les escoles només es concentren en el predomini de les intel·ligències lingüística i lògico-matemàtica, donant mínima importància a les altres intel·ligències, per això aquells alumnes que no destaquen en aquestes intel·ligències tradicionals no tenen el reconeixement i la seva aportació des d'un altre àmbit es considerat no viable.

Si en el procés ensenyament-aprenentatge, es tingués en compte a l'alumne i es reconegués que tots som diferents, que tenim diferents combinacions d'intel·ligència, es desenvoluparien diferents estratègies per a l'adquisició de coneixement ja que existeix com a mínim vuit camins diferents, promovent l'amplitud i possibilitats d'interactuar de diverses formes amb els companys i els objectes

A l'aplicar l'ensenyament des del punt de vista de la Teoria de les Intel·ligències Múltiples, es deu canviar la forma d'avaluació, ja que no es pot seguir avaluant a una persona de d'un única intel·ligència perquè l'ésser humà és més complet i complex. S'hauria de modificar el currículum, i realitzar les innovacions necessàries per part dels docents. És un desafiament per el futur, la formació de professionals

amb nous paradigmes d'interpretació i acció en front al món pedagògic on l'apertura de la consciència i la inquietud per esbrinar i innovar estiguin en el centre de la seva tasca professional.

Per començar a utilitzar les metodologies de les intel·ligències múltiples, és important conèixer a cada alumne amb major profunditat, no només en les aspectes que pertocuen als seus trets de personalitat, sinó conèixer el màxim de les seves potencialitats.

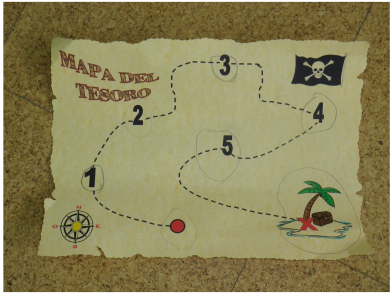
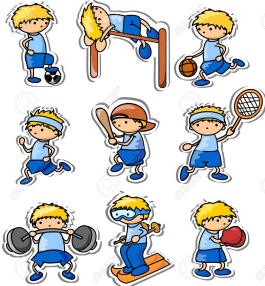

S'ha d'implementar projectes durant tot l'any en els que s'apliqui especialment aquesta metodologia, propiciant en els alumnes una major autonomia del treball i el desenvolupament del màxim potencial que cadascun d'ells posseeix.

En el pla teòric s'ha de comparar els models d'ensenyament- aprenentatges utilitzats fins al present per avaluar noves possibilitats que permetin consolidar els continguts treballats en cada any.

Es pretén aconseguir que el docent pugui reconèixer en els seus alumnes les intel·ligències predominants, per seguir treballant-les, i potenciar les que no ho són i a través de totes elles aconseguir una millor apropiació dels aprenentatges. També hem de tenir en compte algunes activitats que ajudin a desenvolupar la creativitat a la vegada que les intel·ligències a l'aula.

Algunes de les activitats proposades per potenciar les diferents intel·ligències són:

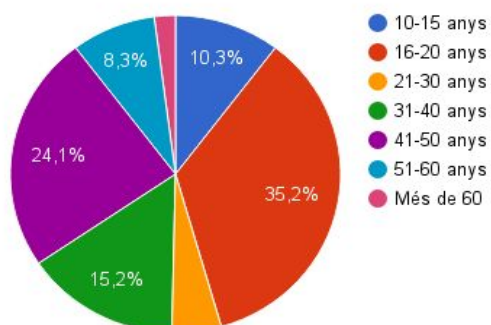
INTEL·LIGÈNCIA	ACTIVITATS
<p data-bbox="204 1541 375 1572">Lingüística</p> 	<ul style="list-style-type: none"> <li data-bbox="810 1541 1098 1572">● Jocs de paraules <li data-bbox="810 1594 1152 1626">● Concursos d'oratòria <li data-bbox="810 1648 1391 1742">● Escriptura de contes, poesia i assajos <li data-bbox="810 1765 1343 1796">● Desenvolupament de publicacions <li data-bbox="810 1818 1072 1850">● Debats verbals <li data-bbox="810 1872 1104 1904">● Club de la lectura <li data-bbox="810 1926 1321 1957">● Discussions de temes específics

	<ul style="list-style-type: none"> • Escriure diaris
<p>Lògico-matemàtica</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Trencaclosques • Exercicis de solució de problemes • Experiments • Preparar organitzadors gràfics • Jocs matemàtics • Exercicis de lògica
<p>Visual/ Espacial</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Projectes d'art (pintar, dibuixar,..) • Preparar mapes • Fotografies, vídeos • Recursos audiovisuals • Fer gràfiques, diagrames • Dissenyar escenografies • Disseny comercial • Il·lustracions de contes i poemes • Fer tires còmiques • Dibuixar mapes per arribar a llocs
<p>Corporal /cinestèsica</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Moviments creatius • Esports • Exercicis de relaxació • presentacions d'obres de teatre • Concursos de ball modern i folklòric
<p>Musical/ Rítmica</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Cantar • Utilitzar ritmes • Crear melodies i cançons • Tocar instruments

	<ul style="list-style-type: none"> • Desenvolupar una rutina de ball • Identificar gèneres musicals
<p>Interpersonal</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Treball cooperatiu • Solució de conflictes • Club d'assistents d'orientadors • Visites a hospitals i llars d'avis • Participació en "xats"
<p>Intrapersonal</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Estudi inividualitzat • Escriure reflexions • Desenvolupar activitats per fomentar l'autoestima • Escriure diaris reflexius • Fer grups de suport
<p>Naturalista</p> 	<ul style="list-style-type: none"> • Projectes en el medi ambient • Reciclatge de paper, plàstic i altres • Cura dels animals • Dibuixar i fotografiar objectes de l'ambient • Visites al zoològic

7. ENQUESTA I ELS SEUS RESULTATS

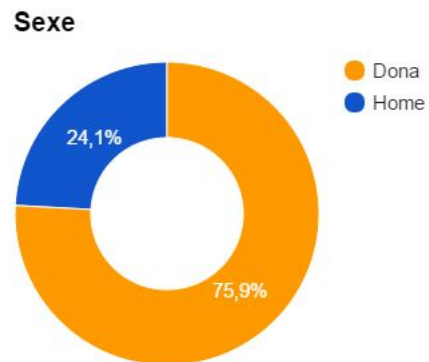
Quina edat tens?

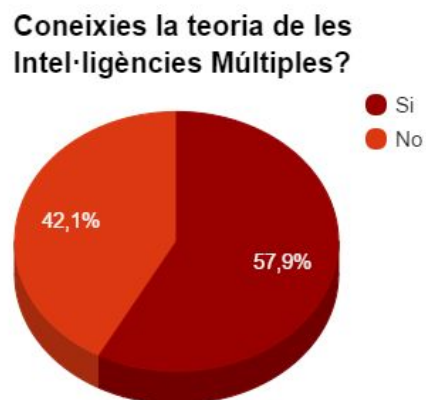
S'ha passat una enquesta a 146 persones de totes les edats amb l'objectiu de saber quina o quines intel·ligències els hi predominava. D'aquest total de respostes, un 10,3% pertany a la franja d'edat de 10-15 anys,

els de 16-20 anys suposen un 35,2% i el percentatge més alt, els homes i dones entre 21 i 30 anys que han respos són el 4,8% del total, el 15,2% són les respostes de la franja d'edat 31-40, el segon percentatge de respostes més elevat és per els enquestats entre 41 i 50, un 8,3% a les enquestes fetes per gent entre 51 i 60, i per últim, el percentatge minoritari és de més de 60 anys amb un 2'1%.

S'ha enquestat tant a homes com a dones, però en el total de respostes les dones suposen un 75,9% i en cavi els homes un 24,1%.

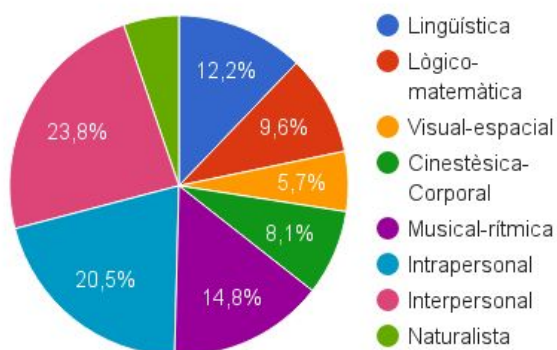

En l'enquesta, una de les primeres preguntes era si havien escoltat parlar de la Teoria de les Intel·ligències Múltiples, un 57,9% si sabia en que consistia la teoria, però un 42,1% no, per tant, hi ha una diferència no molt gran entre els dos grups.

L'objectiu de l'enquesta era saber quines intel·ligències predominaven entre els que l'havien respòs, per veure si hi havia més gent que tenia la intel·ligència Lingüística i la Lògico-matemàtica i per aquesta raó el sistema educatiu es basa en desenvolupar aquestes dues o si predominaven totes per igual.

Intel·ligències tenen

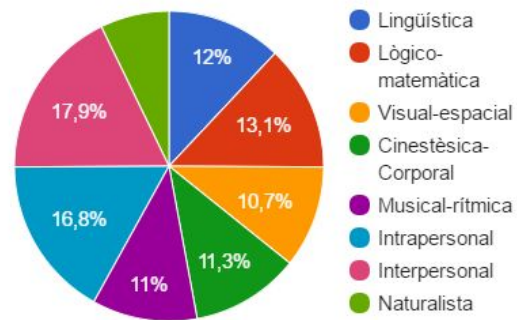

Com es pot veure, les intel·ligències Lingüística i Lògico-matemàtica no predominen per sobre de les altres. És més, hi ha molta més gent entre els enquestats que els predominen la intel·ligència Interpersonal amb 23,8% i la Intrapersonal amb 20,5%, i aquestes no

es potencien a l'escola. La següent que més predomina és la intel·ligència Musical-rítmica amb 14,8%, en quart lloc està la Lingüística amb 12,25 i en cinqué la Lògico-matemàtica amb 9,6%. Els últims tres llocs s'on per les intel·ligències Cinestèsica-corpora, Visual-espacial i Naturalista amb un 8,1%, un 5,7% i un 5,3% respectivament.

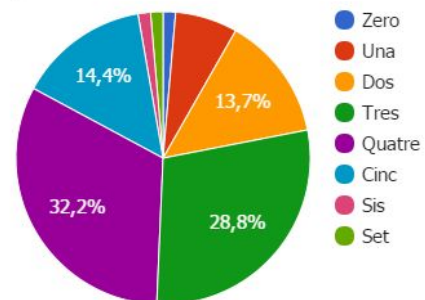
Al finalitzar l'enquesta, es preguntava que quines intel·ligències pensaven els enquestats que tenien, la diferència entre aquest gràfic i l'anterior on és molt gran. Hi ha algun percentatge una mica més alt en relació als altres com pot ser el de la intel·ligència Visual-espacial, o d'altres que han disminuït com els de les intel·ligències Intrapersonal i Interpersonal, però en general la gent sap on pot destacar. Amb aquest gràfic i el d'abans, el que es volia demostrar era que en general totes les intel·ligències destaquen per igual, i a més que cadacú ja sap quina o quines els hi predomina.

Intel·ligències que es creuen que tenen

Amb els resultats, es podia saber quantes intel·ligències tenia cada enquestat, en general, podríem dir que és entre dos i cinc intel·ligències. Si que hi ha alguns que en tenen sis o set, i d'altres que no en tenen cap que els hi predomini. Però el que és més comú és que es tingui entre dos i cinc intel·ligències que destaquen més que les altres.

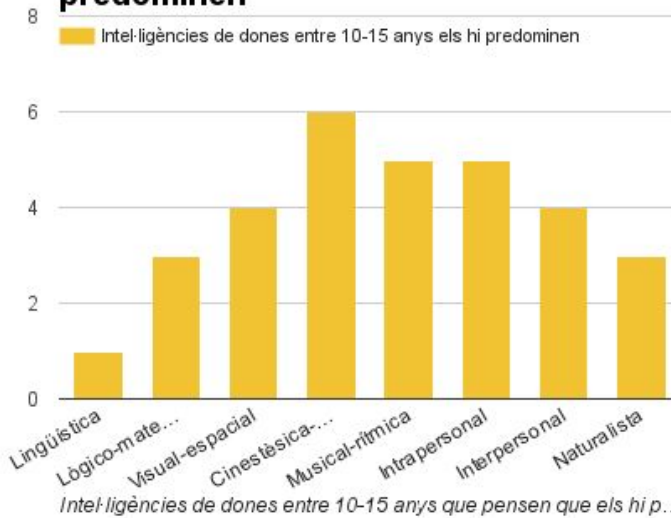
Número d'intel·ligències que els hi predominen

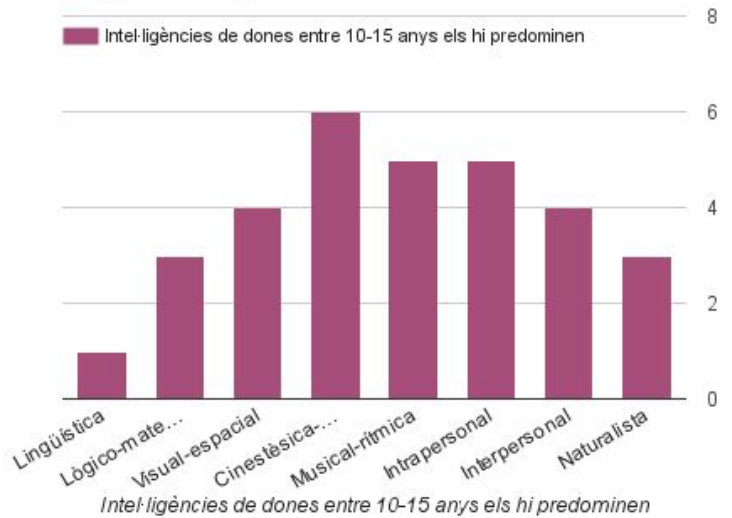
Amb els resultats, s'ha analitzat per franja d'edat i per sexe les intel·ligències que predominen i les que pensaven que predominaven, per si hi havia alguna franja d'edat que no ho tingués tan clar, com pot ser els de 10-15 anys o 16-20 anys per el poc trajecte viscut.

Entre les dones de 10-15 anys hi ha sis persones que pensen que tenen la intel·ligència Cinestèsica-corporal i en les solucions aquelles sis mateixes persones tenen aquesta intel·ligència. Amb totes les altres intel·ligències passa el mateix, hi ha el mateix número de persones que pensen que tenen una intel·ligència i el seu resultat.

Intel·ligències de dones entre 10-15 anys que pensen que els hi predominen

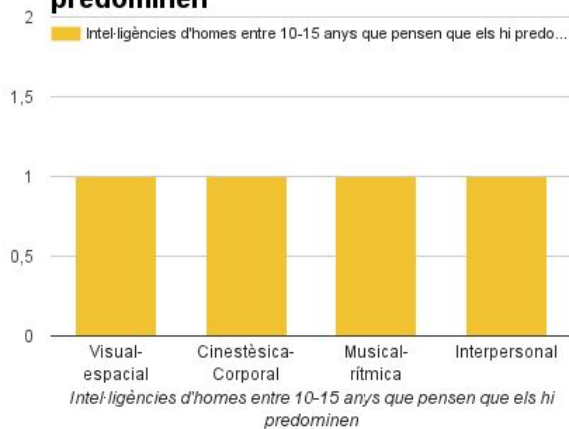
Intel·ligències de dones entre 10-15 anys els hi predominen

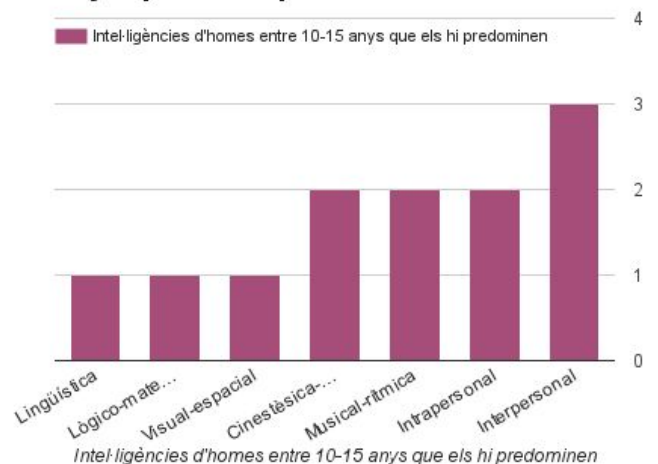
En la mateixa franja d'edat que l'anterior però del sexe contrari, els homes, la comparació és molt diferent, ja que el que pensen no té res a veure amb les intel·ligències que els hi predomina. També s'ha de dir que hi van haver molt poques respostes d'homes entre 10-15 anys.

Un exemple és la intel·ligència Interpesonal només un home pensava que li predominava, en canvi, tres d'ell destaquen en aquesta intel·ligència.

Intel·ligències d'homes entre 10-15 anys que pensen que els hi predominen

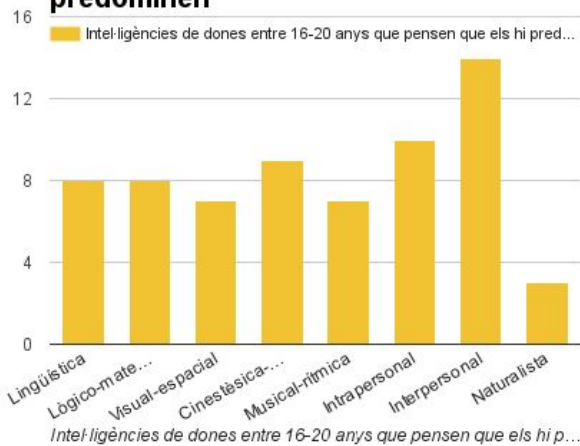

Intel·ligències d'homes entre 10-15 anys que els hi predominen

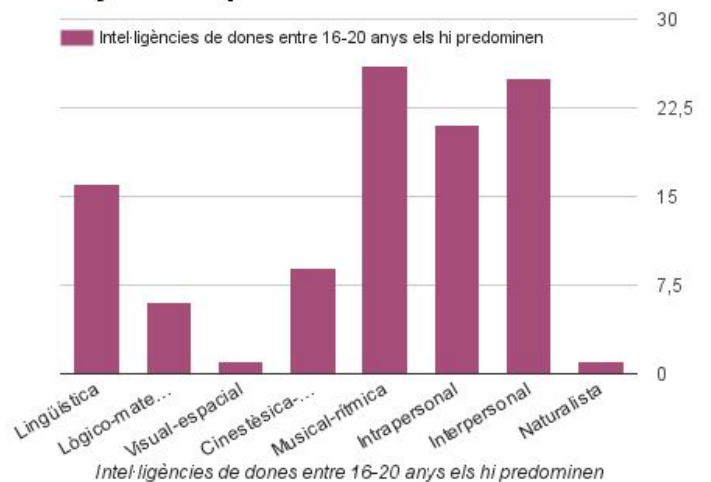

Entre les dones de 16 a 20 anys passa el mateix que amb els homes de 10 a 15 anys, no te res a veure una gràfica amb l'altra. Això vol dir que les noies d'aquesta edat no tenen tan clar en el que poden destacar.

Intel·ligències de dones entre 16-20 anys que pensen que els hi predominen

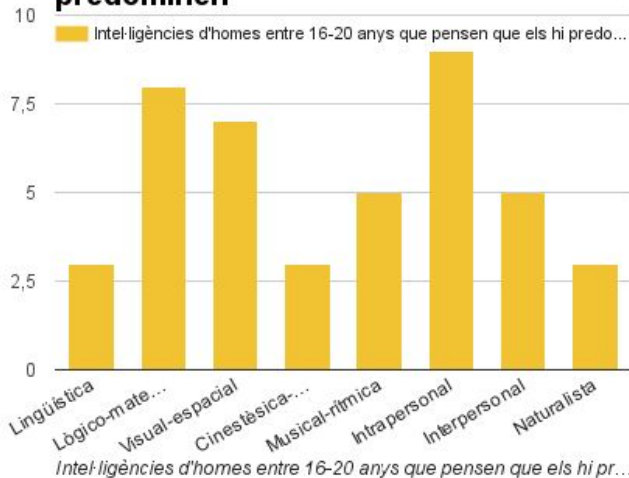

Intel·ligències de dones entre 16-20 anys els hi predominen

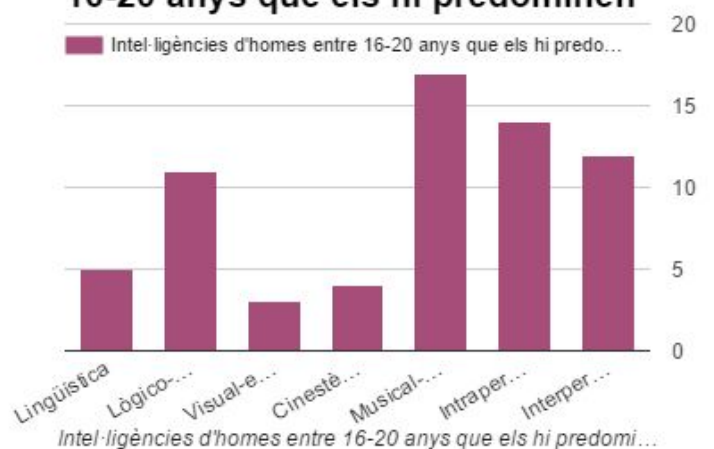

Entre els homes de la mateixa edat, passa exactament el mateix, no tenen clar en que són bons. Ell pensen que on més destaquen és en la intel·ligència Intrapersonal, però el resultat no diu el mateix, destaquen en la Intel·ligència Musical-rítmica.

Intel·ligències d'homes entre 16-20 anys que pensen que els hi predominen

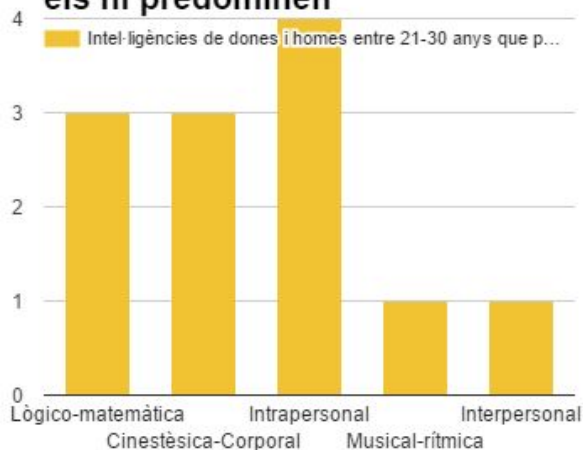
Intel·ligències d'homes entre 16-20 anys que els hi predominen

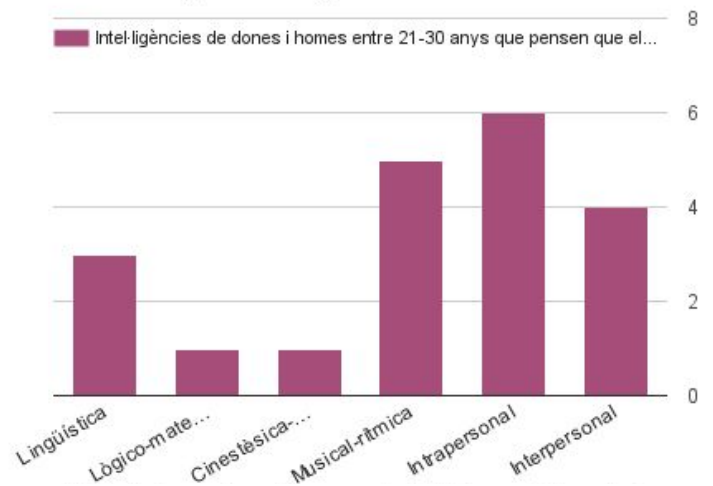
A causa de les poques respostes de la franja entre 21-30 anys, s'han juntat les respostes d'homes i dones. Com és pot observar hi ha quatre persones que pensen

que els hi predomina la intel·ligència Intrapersonal i en les solucions en sortia que n'hi havien sis. Amb la Lògico-matemàtica hi ha el mateix número de persones que pensen que destaquen i que en realitat destaquen. La única intel·ligència en la que no han encertat molt ha sigut amb la Lingüística, que cap d'elles pensava que li predominava per en canvi n'hi han tres que tenen aquesta habilitat més desenvolupada.

Intel·ligències de dones i homes entre 21-30 anys que pensen que els hi predominen

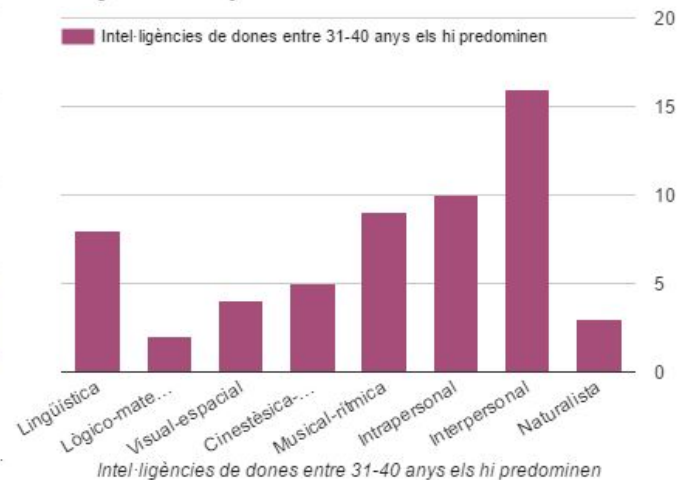
Intel·ligències de dones i homes entre 21-30 anys els hi predominen

Intel·ligències de dones entre 31-40 anys que pensen que els hi predominen

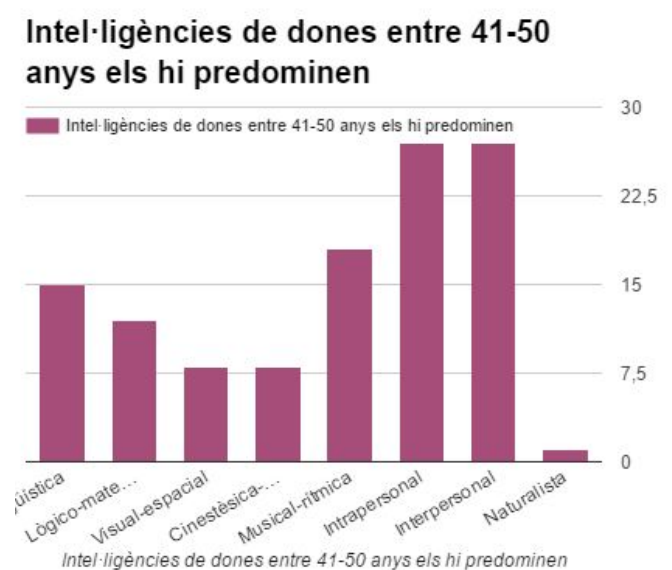
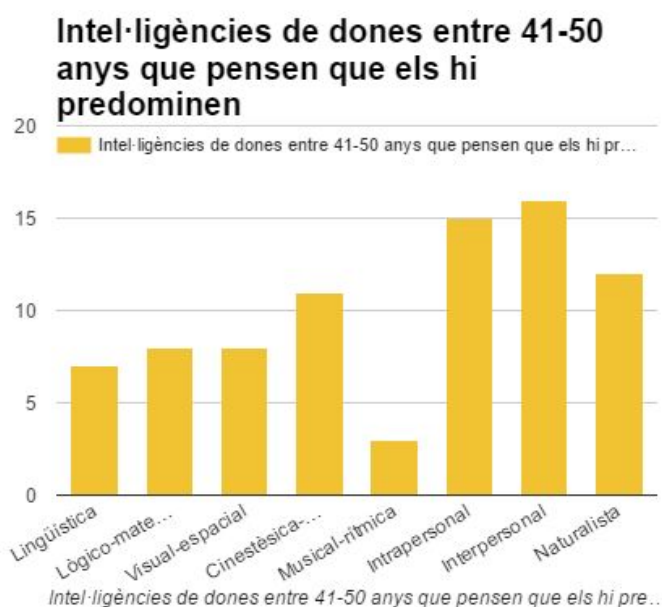
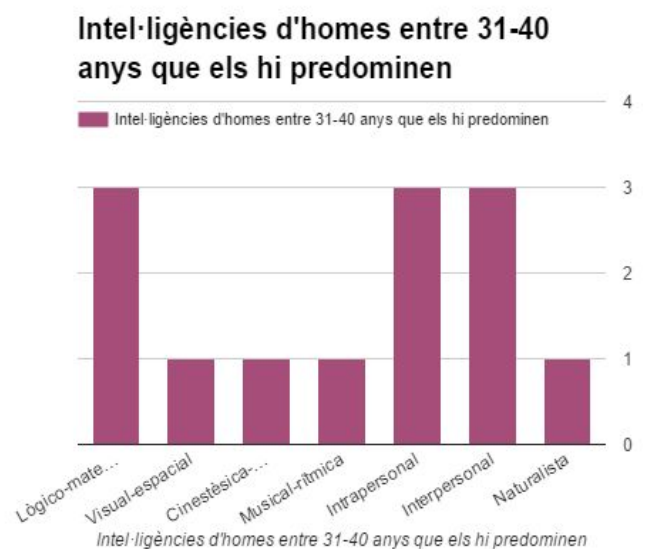
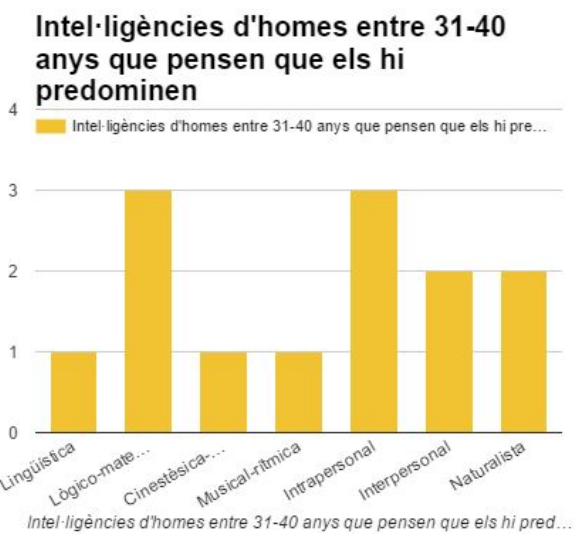
Intel·ligències de dones entre 31-40 anys els hi predominen

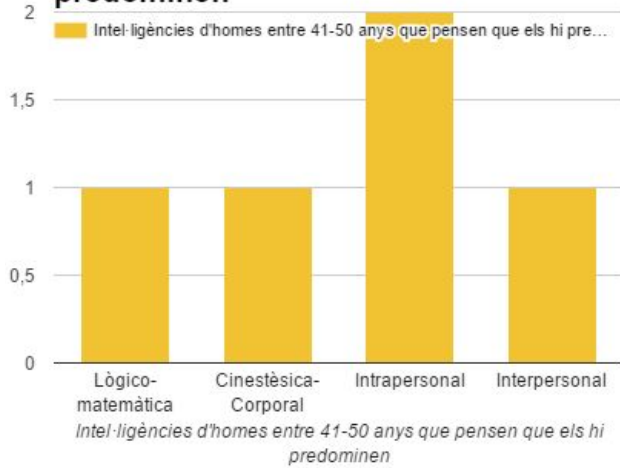
Les dones entre 31 i 40 anys en general tenen clar on destaquen, les gràfiques són semblants, però en cada intel·ligència en els resultats el número de persones puja perquè moltes a la pregunta *quina/es intel·ligència/es creus que et predomina* només van indicar una i tenien més d'una, per això en general totes les columnes

tenen més persones en les respostes. Un exemple seria la intel·ligència Interpersonal, que a simple vista sembla que no hagi variat gaire d'una gràfica a l'altre però si que canvi ja que en els resultats hi ha setze dones i en el que pensen hi ha deu.

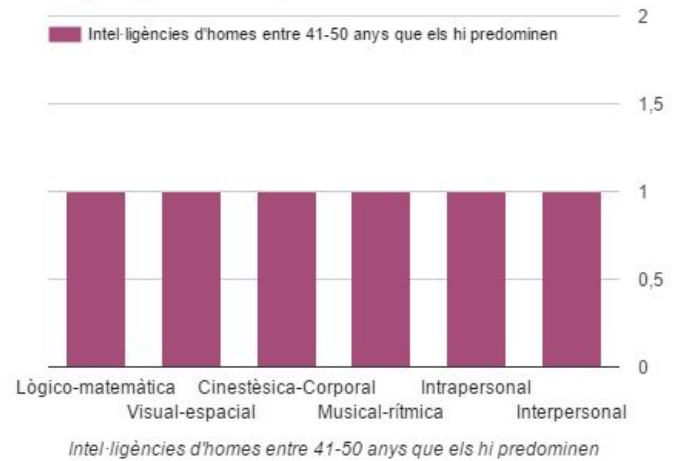
Entre els homes de la mateixa edat, les coses estan bastant clares, no obstant en la Interpersonal hi ha una persona que destaca en aquesta intel·ligència i ell no ho pensa, i en la naturalista passa al revés, un home pensa que li predomina però no és així. Però en general, saben bastant bé quines habilitats tenen.

Intel·ligències d'homes entre 41-50 anys que pensen que els hi predominen

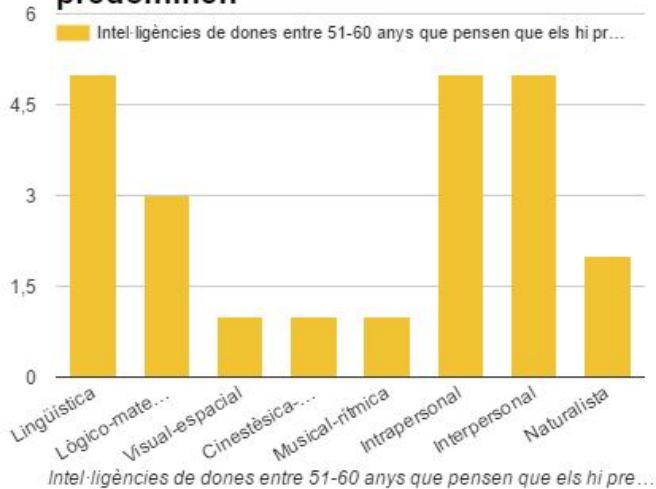
Intel·ligències d'homes entre 41-50 anys que els hi predominen

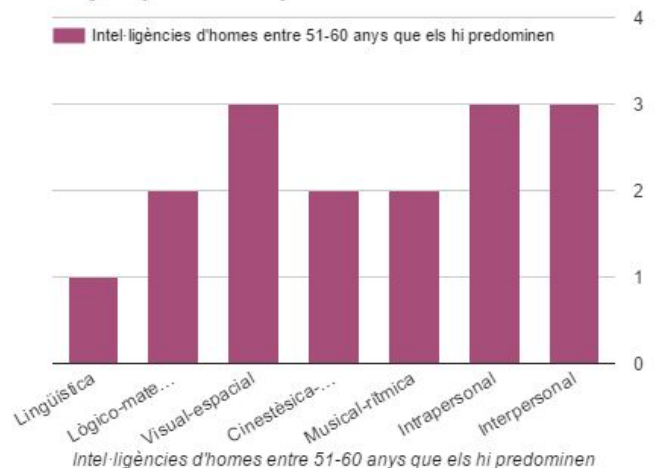
Entre les dones de 41 a 50 l'única intel·ligència on ens hi podem fixar és en la Naturalista que dotze pensen que destaquen però només una hi destaca en realitat, i en la Musical-rítmica que tres pensen que tenen moltes habilitats en aquesta àrea i en les solucions n'hi ha divuit. La resta tampoc varia tant.

Amb els homes el problema és que hi van haver poques respostes, no obstant les dues gràfiques son bastant iguals, ometent que un d'ell destaca en la Musical-rítmica i que un d'ells pensa que li predomina la intel·ligència Intrapersonal i no és així.

Intel·ligències de dones entre 51-60 anys que pensen que els hi predominen

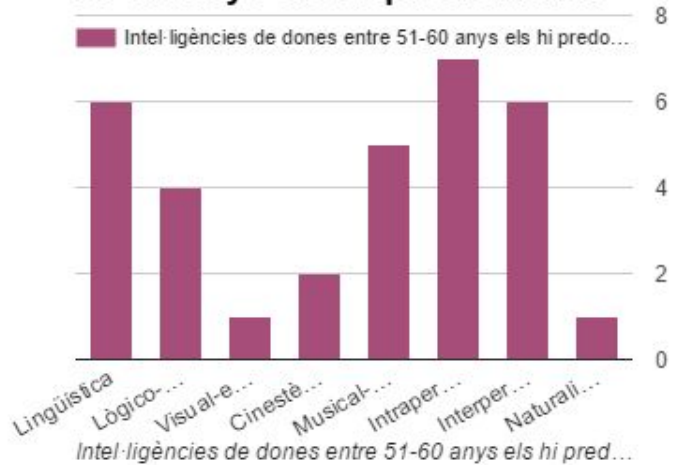
Intel·ligències d'homes entre 51-60 anys que els hi predominen

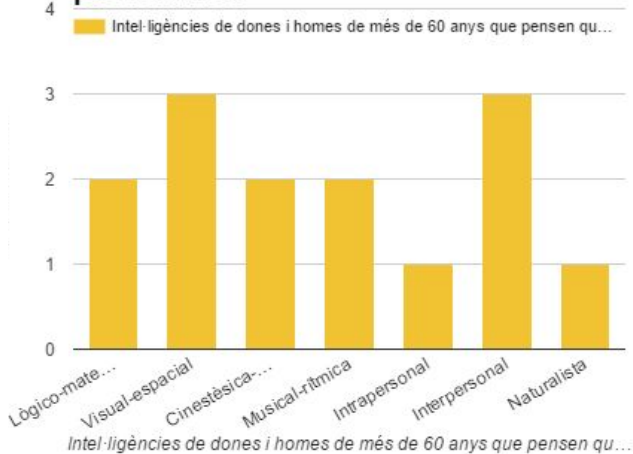
Intel·ligències d'homes entre 51-60 anys que pensen que els hi predominen

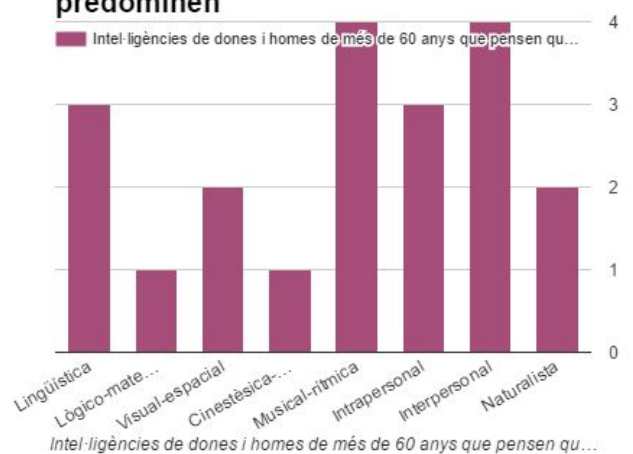
Intel·ligències de dones entre 51-60 anys els hi predominen

Intel·ligències de dones i homes de més de 60 anys que pensen que els hi predominen

Intel·ligències de dones i homes de més de 60 anys que pensen que els hi predominen

Amb aquest últims gràfics que són respostes ja de gent adulta, dones i homes de 51 anys cap amunt, la diferència entre les habilitats que pensen tenen i les que tenen no és molt gran, ja saben bastant bé on poden destacar.

CONCLUSIONS DE LES ENQUESTES

L'objectiu de les enquestes era veure si la gent de veritat sap on pot destacar o com funciona el seu cervell. Les conclusions tretes han sigut que quan aconseguixes madurar, és a dir amb vint-i-un anys ,ja és té clar quines intel·ligències predominen, però amb l'edat d'adolescent, en general, no es té clar on ets bó. Per això, si el sistema educatiu només és focalitza en dues intel·ligències (Lingüística i

Lògico-matemàtica) i a més els estudiants no saben el que se'ls hi dona bé fer, acaben pensant que no serveixen per estudiar i ho deixen. Sense comptar que en aquesta edat han de decidir cap a on volen dirigir els seus estudis per especialitzar-se.

8. CONCLUSIONS

L'origen del treball era debatre el sistema educatiu del nostre país, si és adequat o es pot millorar. L'opinió pròpia de l'autora d'aquest treball era i és que tots tenim vuit intel·ligències, com a mínim, i al sistema educatiu només desenvolupen dues. Per això s'ha volgut ampliar coneixement d'aquesta teoria i la seva validesa en algunes escoles catalanes. Per tant, l'objectiu del treball a través d'una hipòtesis era demostrar que es pot aplicar desenvolupament de les intel·ligències múltiples a l'aula per tal de millorar el rendiment escolar. A més es volia mostrar que tothom és capaç d'aprendre i divertir-se alhora sempre i quan s'entengui la manera en la que funciona el seu cervell. A part, ha sigut interessant veure com fins i tot els que tenen una discapacitat cognitiva poden aprendre.

Després d'haver cercat informació, enquestar a cent quaranta-sis persones i fer una entrevista a una professora d'una escola de primària s'ha concluit que el desenvolupament de les intel·ligències múltiples és un molt bon sistema educatiu. La recerca d'informació ha confirmat la conclusió dita anteriorment i demostra que l'escola tradicional desmotiva l'alumnat i com a conseqüència els resultats són pitjors.

En relació a l'enquesta ha sigut molt profitosa perquè s'ha pogut veure que entre la població hi ha un repartiment equitatiu de les vuit intel·ligències, en canvi el sistema tradicional només premia a dues d'ells, la lingüística i la lògico-matemàtica. Una important conclusió de l'enquesta és que la gent entre deu i vint anys no té clar les seves habilitats d'aprenentatge. A més, en aquesta enquesta la gent de més de vint-i-un any sí que coneix on pot destacar. Així concluïm en aquest apartat de resultat de les enquestes, si el jove no sap quina o quines intel·ligències predomina al

seu cervell i a més el sistema educatiu tampoc l'ajuda a saber-ho, el fracàs és major.

L'entrevista realitzada ha reforçat la conclusió d'aquest treball. La mestra que ha col·laborat en aquest treball ha manifestat repetides vegades que el sistema educatiu nou té com a objectiu l'aprenentatge de conceptes i situacions per poder-ho aplicar al món laboral. D'altra banda, el sistema tradicional, com deia la mestra, es basa en la memorització de conceptes per després poder expulsar-los en un examen, per tant aquest sistema no és aplicable a tothom.

Per tant, s'ha demostrat que l'escola tradicional no és un bon sistema educatiu perquè es basa en l'aprenentatge memorístic i l'avaluació de coneixements a través d'un examen on s'han d'explicar tots els conceptes memoritzats anteriorment. Amb aquesta conclusió podem veure com el sistema tradicional no ajuda a l'alumnat a inserir-se al món laboral.

Així es pot afirmar que l'aplicació de les intel·ligències múltiples a l'aula té com a conseqüències que l'alumnat es senti que serveix per a estudiar i no abandoni els estudis, a més de que gaudeixin aprenent coses noves. L'ensenyament a través de les vuit intel·ligències ha aconseguit reconèixer que grup de persones considerades mals estudiats són capaços adquirir coneixement molt profitós pel món laboral. Amb això, podem observar que aquest sistema és apropiat la recerca i incorporació a un treball. S'afegeix com una conclusió molt positiva d'aquest sistema, la reducció de fracàs escolar a l'aula.

Finalment, voldria afegir una crítica al sistema educatiu emprat actualment i és que moltes escoles no es passen a un sistema innovador perquè implica molta feina dins i fora del centre, invertint temps lliure dels mestres a preparar les activitats. La crítica es podria resoldre augmentant les plantilles dels mestres a les escoles per poder preparar les activitat en hores de treball.

9. FONTS D'INFORMACIÓ

- Etimologia de Intel·ligència [en línia] <http://etimologias.dechile.net/?inteligencia>
- Wiquipedia: Inteligencia [en línia] <https://es.wikipedia.org/wiki/Inteligencia>
- Diccionari.cat: Intel·ligència [en línia] <http://www.diccionari.cat/lexicx.jsp?GECART=0078120>
- RAE: Inteligencia [en línia] <http://dle.rae.es/?id=Lr8kWNx>
- Psicoactiva: Inteligencia [en línia] <http://www.p psicoactiva.com/diccio/diccionario-de-psicologia-i.htm>
- DIEC2: Intel·ligència [en línia] <http://dlc.iec.cat/results.asp?txtEntrada=intel%B7lig%E8ncia&operEntrada=0>
- Filoètica: Intel·ligència [en línia] <http://www.xtec.cat/~asarsane/Vocabu.html#I>
- CASTILLO, Yaireth. SlideShare: Definiciones de Inteligencia [en línia] <http://es.slideshare.net/profeyaireth/definiciones-inteligencia>
- Wiquipedia: David Wechsler [en línia] https://es.wikipedia.org/wiki/David_Wechsler
- Wiquipedia: Cyril Burt [en línia] https://es.wikipedia.org/wiki/Cyril_Burt
- RUA.es: Introducción a la psicología, Tema 8 la Inteligencia [en línia] <https://rua.ua.es/dspace/bitstream/10045/12917/8/Tema%208.%20Inteligencia..pdf>
- Wiquipedia: Lewis Terman [en línia] https://es.wikipedia.org/wiki/Lewis_Terman
- Wiquipedia: Jean Piaget [en línia] https://es.wikipedia.org/wiki/Jean_Piaget
- RUIZ, Borja. Test de CI (pdf) [en línia] http://re4.mastatic.info/fred/2011-11-25-1322239791/Detailed_Report_of_your_IQ_Test.pdf
- Wiquipedia: Cociente intelectual [en línia] https://es.wikipedia.org/wiki/Cociente_intelectual
- El psicoasesor: Crítica a las pruebas de inteligencias [en línia] <http://elpsicoasesor.com/critica-a-las-pruebas-de-inteligencia/>

- Psicología y mente: Howard Gardner [en línea]
<https://psicologiaymente.net/psicologia/howard-gardner-biografia>
- Psicología y mente: Teoría de las Inteligencias Múltiples [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/teoria-inteligencias-multiples-gardner#>
- Psicología y mente: Inteligencia lingüística [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-linguistica-mejorar>
- Psicología y mente: Inteligencia lógico-matemática [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-logico-matematica-mejorar>
- Psicología y mente: Inteligencia espacial [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-espacial-mejorar>
- Psicología y mente: Inteligencia naturalista [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-naturalista>
- Psicología y mente: Inteligencia interpersonal [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-interpersonal>
- Psicología y mente: Inteligencia intrapersonal [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/inteligencia-intrapersonal>
- Wikipedia: Inteligencia musical [en línea]
https://es.wikipedia.org/wiki/Inteligencia_musical
- Repositorio Digital de la Universidad de Cuenca: Tesis [en línea]
<http://dspace.ucuenca.edu.ec/bitstream/123456789/2326/1/tps626.pdf>
- Universidad Rafael Landívar: Tests de inteligencias [en línea]
http://biblio3.url.edu.gt/Libros/tests_p/5.pdf
- Psicología y mente: Los doce tipos de inteligencias [en línea]
<https://psicologiaymente.net/inteligencia/tipos-de-inteligencia>
- MONSÁLVEZ ELORRIAGA, María. SlideShare: Escuela tradicional: Características y comparación con la escuela nueva [en línea]
<http://es.slideshare.net/mmonel/escuela-tradicional-caractersticas-y-comparacin>
- Wikipedia: John Dewey [en línea] https://es.wikipedia.org/wiki/John_Dewey
- BALDERAS MIRANDA, Sergio Ramón. SlideShare: Escuela nueva VS escuela tradicional [en línea]
<http://es.slideshare.net/srbalderas/t-4-escuela-nueva-vs-escuela-tradicional>

- SlideShare: Tabla comparativ entre escuela tradicional y escuela nueva [en línia] http://www.slideshare.net/javier_atletico/tabla-comparativa-entre-escuela-tradicional-y-escuela-nueva
- serPadres.es: Cómo aplicar en el aula la teoría de las inteligencias múltiples [en línia] <http://actividadesinfantil.com/archives/6068>
- Orientación Andújar: Propuesta de educación primaria: aplicación de las inteligencias múltiples en una unidad did ctica [en línia] <http://www.orientacionandujar.es/wp-content/uploads/2016/01/APLICACION-DE-LAS-INTELIGENCIAS-EN-UNA-UNIDAD-DIDACTICA.pdf>
- Inevery crea: Inteligencias Múltiples: Recursos para poner en pr ctica en el aula la teoría de Howard Gardner [en línia] <http://ineverycrea.net/comunidad/ineverycrea/recurso/inteligencias-multiples-recursos-para-poner-en-practica/59b97bcb-2f10-46f6-91c2-13f7535eafcc>
- Asociación educar: Test de intelig ncias múltiples de Howard Gardner [en línia] <http://www.asociacioneducar.com/monografias-docente-neurociencias/monografia-neurociencias-natalia.trevino-parte2.pdf>
- Viquipèdia: Teoria de les Intel·ligències Múltiples [en línia] https://ca.wikipedia.org/wiki/Teoria_de_les_intel·lig ncies_m ltiples

10. ANNEXOS

Annex 1:TAULA DELS RANGS I PUNTUACIONS DEL QUOCIENT

INTEL·LECTUAL:

CAPACITAT COGNITIVA NULA CI 0-4	Menys del 0,000001 % té tal CI. La persona amb aquest trastorn pot no saber llegir, ni parlar, ni comunicar-se ni molt menys escriure. Necessita una ajuda psicològica. La majoria van ser i són exemple dels anomenats “nens salvatges”, els quals van ser i són criats al marge de la societat en certs països.
DISCAPACITAT COGNITIVA PROFUNDA CI 5-19	Inclou aproximadament al 1-2% de les persones amb discapacitat cognitiva. La majoria dels individus amb aquest diagnòstic presenten una infermetat neurològica identificada que explica la seva discapacitat cognitiva. Durant els primers anys desenvolupen considerables alteracions del funcionament sensorio motor. pot prediure's un desenvolupament òptim en un ambient altament estructurat amb ajudes i supervisió constant, així com amb una relació individualitzada amb l'educador. El desenvolupament motor i les habilitats per la comunicació i la cura personal pot millorar si se'ls sotmet a un ensinistrament adequat. Alguns d'ells arriben a realitzar tasques simples en institucions protegides i estrictament supervisats.

<p>DISCAPACITAT COGNITIVA GREU CI 20-34</p>	<p>Inclou el 3-4% dels individus amb discapacitat cognitiva. Durant els primers anys de la infantesa l'adquisició d'un llenguatge comunicatiu és escassa o nul·la. Durant l'edat escolar poden aprendre a parlar i poden aprendre habilitats elementals de cura personal. Es beneficien només limitadament de l'ensenyament de matèries pre-acadèmiques com la familiaritat amb l'alfabet i el càlcul simple, però poden dominar certes habilitats com l'aprenentatge de la lectura global d'algunes paraules imprescindibles per la seva autonomia i independència. Els adults poden ser capaços de realitzar tasques simples sota supervisió en institucions. En majoria s'adapten bé a la vida en la comunitat a no ser que pateixin alguna discapacitat associada que requereixi cures especialitzades o qualsevol altre tipus d'assistència.</p>
<p>DISCAPACITAT COGNITIVA MODERADA CI 35-54</p>	<p>La discapacitat cognitiva moderada equival aproximadament a la categoria pedagògica d"emmotllable". Aquest grup constitueix al voltant del 10% de tota la població amb la discapacitat cognitiva. Adquireixen habilitat de comunicació durant els primers anys d'infantesa. Adquireixen una formació laboral i, amb supervisió moderada, poden adquirir destreses per la seva pròpia cura personal. També poden beneficiar-se de la correcció en habilitats socials i laborals, però és improbable que progressin més enllà d'un segon nivell en matèries escolars. Poden aprendre a traslladar-se independentment per llocs que els</p>

	<p>hi són familiars. En la seva majoria són capaços de realitzar treballs no qualificats o semi qualificats, sempre amb supervisió, en tallers protegits o en el mercat general del treball. S'adapten bé a la vida en comunitat, usualment en institucions amb supervisió.</p>
<p>DISCAPACITAT COGNITIVA LLEU CI 55-69</p>	<p>Es denomina així a les persones que transiten la “etapa educable”, són al voltant del 87% de les persones afectades pel trastorn. Acostumen a desenvolupar habilitats socials i de comunicació durant els anys preescolars (0-5 anys d’edat), tenen insuficiències mínimes en les àrees sensorio motores i amb freqüència no es diferencien d’altres nens sense discapacitat cognitiva fins edats posteriors. Adquireixen habilitats socials i laborals adequades per una autonomia mínima, però poden necessitar supervisió, orientació i assistència, especialment en situacions d’estrés social o econòmic desusat. Tenint en compte els suports adequats, els subjectes amb discapacitat cognitiva lleu viuen sense inconvenients en la comunitat, sigui independentment o en establiments supervisats</p>
<p>RETARD MENTAL CI 70-84</p>	<p>Una de cada nou persones ocupa aquest rang. Oposadament a la intel·ligència brillant, el retard presenta característiques pròpies d’ell, estar per sota de la mitjana dels adults, també es responsable de que els nens fracassin escolarment. Només és un retard lleuger, i no pot</p>

	<p>ser confós com asincrònic. Tenen a més de 2/7 de la població mundial en aquest rang, corresponent-se oposadament amb l'anomenada "intel·ligència brillant" (IQ= 115-130).</p>
<p>SOTA DE LA MITJANA CI 85-99</p>	<p>No es poden classificar com "retardats". Només presenten una intel·ligència per sota del valor de 100, però en la majoria dels casos no es perceptible aquesta diferència; sobretot perquè la majoria de les persones s'apropen al valor mig. No presenten problemes durant la seva infantesa, noi dificultats per integrar-se, en general. Un poc menys del 12% de la població mundial es situa en aquest estatus.</p>
<p>MITJANA DE COEFICIENT INTEL·LECTUAL ESTABLERT CI 100</p>	<p>És un valor no absolut en la gran escala. No absolut perquè aquest mateix valor augmenta tres punts per dècada, per a que doni sempre valors de 100. La raó d'això és que el progrés i desenvolupament en el món estan fent que progressivament moltes societats ascendeixin en la estratificació, surtin de l' estatus de pobresa, no pateixin fam ni desnutrició, infermetats, entre altres coses, que fan que la intel·ligència mitjana de l'ésser humà augmenti paulatinament, conseqüentment porta el canvi. De totes formes és com el punt entremig entre el retard, el trastorn mental i les classes de superdotació intel·lectual. És el punt mig en el que es basa tota la escala. Per exemple: una persona té quinze anys acabats de fer i sap que té la mateixa quantitat mental d'edat</p>

	<p>mental. El resultat surt sol: $15/15=1$. I ara s'ha de multiplicar per 100, degut a que és el valor mig del coeficient: $1 \times 100=100$. És a dir que aquesta persona té equilibri entre la seva edat biològica i la seva edat mental. Acostumen a absentar-se de problemes psicològics i a més no tenen problemes de son: dormen nou hores diàries. Casi el 3% de la població té 100 de CI, tenint en compte que la escala s'estén des de 0 (IQ nul) fins a 201 (màxim probable en l'escala de Stanford-Binet comptant el màxim de raresa de 1 en 7 mi milions d'habitants).</p>
<p>PER SOBRE DE LA MITJANA CI 101-111</p>	<p>És un rang al que s'arriba amb relativa facilitat (poc més de dos de cada set persones ho té). Correspon a una persona amb una capacitat que no és notablement més detectable com "més intel·ligent", però sí és un valor significatiu, sobretot quant més s'avança en l'escala.</p>
<p>INTEL·LIGÈNCIA BRILLANT CI 112-129</p>	<p>Es correspon amb aproximadament un de cada nou persones que tingui aquesta puntuació presenta una intel·ligència superior als altres, confós habitualment com "superdotat", quan segons els termes generals no va aconseguir la capacitat necessària per ser nomenat oficialment com a tal. La majoria de les professions i rols d'acompliment quotidià important per la societat com enginyers, metges, advocats, jutges, governants i empresaris estan en aquest rang. La mitjana per la majoria de les persones amb llicenciatura de més alt acompliment intel·lectual en el món occidental, com</p>

	els metges, ronda al voltant dels 125 punts de quocient intel·lectual.
SUPERDOTACIÓ INTEL·LECTUAL CI 130-139	.Es denomina superdotats a aquells que posseeixen un quocient intel·lectual igual o major que 130 (generalment) i es troben per sobre del 98% de la població; és a dir que el resultat es troba en la part dreta més extrema de la corba de resultats (una campana de Gauss). És la contrapart de la Asincronia mental, junt amb les discapacitats cognitives mencionades anteriorment. En aquest grup s'aglossa també un gran número de persones amb llicenciatures, governants i empresaris, però a aquest rang comencen a pertànyer els científics d'élite del món occidental, com els Estats Units. La mitjana que va calcular Roe en l'any 1952 va ser de 152 punts CI, des de llavors i després de l'efecte Flynn, la mitjana actual dels científics d'élite nord-americà cauria dins d'aquest rang i ara és de 136 punts.
GENIALITAT INTEL·LECTUAL CI 140-154	Es denomina genis a aquells que posseeixen un quocient intel·lectual igual o major que 140 (generalment) i representa el 0,1% (1 de cada 1000) de la població; és a dir, que el seu resultat es troba en la part més extrema de la corba de resultats (una campana de Gauss). És el límit que distingeix entre el professional comú de més alt rang intel·lectual entre la mitjana dels científics i els genis socialment incògnits. Aquest grup pertany

	<p>també grans genis de la literatura, les arts, música i la filosofia.</p>
<p>ALTES CAPACITAT INTEL·LECTUALS CI 155-174</p>	<p>Aquest grup es caracteritza per una forma radicalment diferent de pensar i solen patir problemes com el síndrome de baix rendiment acadèmic o laboral, el síndrome de discrònia, problemes emocionals o trastorns de personalitat. Però, això és probable que sigui l'efecte i no la causa, perquè la seva raresa i llunyania respecte a la mitjana sigui difícil de comprendre a la majoria la seva forma de pensar. Per Simonton aquest fenomen es deu a que quan hi ha una diferència de 20 punts de CI entre el emissor i el receptor no hi haurà un enteniment ple. A aquest grup li comencen a pertànyer els grans genis de la lògica, la física, les matemàtiques i la filosofia..</p>
<p>INTEL·LIGÈNCIA EXCEPCIONAL CI 175-184</p>	<p>A aquesta intel·ligència només arriba un de cada 700 mil persones en tot el món. Per aquesta raó és possible que fins la persona pugui començar a llegir abans dels tres anys. Generalment pot aprendre idiomes amb relativa facilitat té un gran domini del llenguatge propi. És un do, més que una capacitat, posseir aquest mida d'intel·lecte. les persones obtenen grans emocions i són molt sentimentals a l'hora d'enfrontar-se a certes situacions. Arriben a un rendiment escolar al voltant de 96/100 i en la etapa educable la seva intel·ligència és molt destacable com "honorífica".</p>

INTEL·LIGÈNCIA PROFUNDA CI 185-201	Aproximadament una persona de cada 18 milions es capaç d'arribar a tan alta puntuació. És una intel·ligència molt superior però de la mateixa manera també és difícil arribar a aquest rang: aproximadament 0,000005% de persones de tot el món tenen tal quocient.
INTEL·LIGÈNCIA MAJOR A 201	Xifres majors a aquest número són improbables o possiblement una falsa notícia perquè la raresa per 201 en l'escala de Stanford-Binet o 195 en l'escala Wechsler és d'una persona en vuit mil milions de persones i la humanitat tot just supera les set mil milions de persones.

Annex 2:TAULA EXPLICATIVA DE LES INTEL·LIGÈNCIES MÚLTIPLES

INTEL·LIGÈNCIA	PENSEN	DESTACA EN	LI AGRADA	APRÈN MILLOR
Lingüística	En paraules	Lectura, escriptura, narració d'històries, memorització de dates, pensa en paraules	Llegir, escriure, explicar contes, parlar, memoritzar	Llegint, escoltant i veient pel·lícules, parlant, escrivint, discutint i debatent
Lògico-	Raonant	Matemàtiques,	Resoldre	Utilitzar pautes

Matemàtica		raonament, lògica, resolució de problemes	problemes, qüestionar, treballar amb números, experimentar	i relacions, classificant, treballant amb el que és abstracte
Visual Espacial	En imatges	Lectura de mapes, gràfics, dibuixant, laberints, puzles, imaginant coses, visualitzant.	Dissenyar, dibuixar, construir, crear, somiar despert, mirar dibuixos	Treballar amb dibuixos i colors, visualitzant, utilitzant el seu ull mental, dibuixant
Musical	Mitjançant ritmes i melodies	Cantar, reconèixer sons, recordar melodies i ritmes	Cantar, taral·lejar, tocar un instrument, escoltar música	Ritme, melodia, cantar, escoltant música i melodies
Cinestèsica Corporal	Mitjançant sensacions somàtiques	Atletisme, dansa, art dramàtic, treballs manuais, utilització d'eines	Moure's, tocar, i parlar llenguatge corporal	Tocant, movent-se, processant informació a través de sensacions corporals

Interpersonal	Mitjançant la natura i les formes naturals	Entenent a la gent, liderant, organitzant, comunicant, resolent conflictes, venent	Tenir amics, parlar amb la gent, ajuntar-se amb la gent	Compartint, comprant, relacionant, entrevistant, cooperant
Intrapersonal	En relació a les seves necessitats, sensacions i objectius	Entenent-se a si mateix, reconeixent els seus punts forts i les seves debilitats establint objectius	Treballar sol, reflexionar, seguir els seus interessos	Treballant sol, fent projectes a la seu ritme, tenint espai, reflexionant
Naturalista	Transmeten idees a les altres persones	Entenent la natura, fent distincions, identificant la flora i la fauna	Participar en la natura, fer distincions	Treballar en mig de la natura, explorar els éssers vius, aprendre sobre plantes i temes relacionats amb la natura

Annex 3: COMPARACIÓ ENTRE ESCOLA TRADICIONAL I ESCOLA NOVA

COMPARACIONS	PEDAGOGIA TRADICIONAL	PEDAGOGIA NOVA O ACTIVA
FUNDADORS	Comenio i Ratichius	Segle XVIII: Rousseau, Pestalozzi, Fröeble, Tolstoi i Key Segle XIX/XX: Dewey, Ferrière, Montessori i Decroly Segle XX: Cousinet, Niell, Freinet i Piaget
ANY	Comença a gestar-se en el Segle XVII	Es desenvolupa en les primeres dècades del Segle XX
PROPÒSIT	Formar als joves, ensenya'ls els valors i l'ètica així com educar-los en les conductes de la comunitat	Formar als joves amb sentit democràtic, desenvolupar un esperit crític i de cooperació
APRENTATGE	Memorístic	Comprensiu, crític i transversal
ENSENYAMENT	Logocèntric: continguts de les matèries i	Respecta les necessitats i

	assignatures	els interessos del nen
MÈTODES	Autoritaris i amb finalitat directiva	Caràcter més dinàmic en el qual fonamenta la participació
AVALUACIÓ	Proves escrites	Professor avalua contínuament, està pendent de tot el procés i el desenvolupament
RELACIÓ PROFESSOR-ALUMNE	Distant i regida per l'obediència que l'alumne ha de prestar al professor en tot moment	Relació d'amistat i companyonia, el professor sempre és un suport per l'alumne
ADAPTACIÓ INDIVIDUALITZAT	El sistema no s'adapta a les característiques de cada alumne, és un sistema rígid en elecció i permisos	Es té en compte les característiques de cada alumne per poder ajudar-los en el que es pugui

Annex 4: ENTREVISTA A UNA MESTRA

INTRODUCCIÓ:

- Com et dius?

Mónica

- De què treballes?

De mestre, d'educació infantil.

- Quants anys portes treballant com a docent?

Porto treballant dotze anys.

- A quina escola treballes actualment?

A l'escola Pit Roig de Barcelona.

- Quants anys fa que estàs a Pit Roig?

Al Pit Roig fa onze anys.

- Has treballat en alguna altra escola?

Si, a Terrassa i a Vilanova i la Geltrú.

- El Pit Roig està adherit a cap programa?

Ara hem entrat al programa de l'Escola Nova 21 i estem esperant si som de les trenta escoles seleccionades que van per via ràpida, em sembla que ho sabrem al desembre.

ESCOLA NOVA 21:

- Quants anys fa que existeix aquest programa?

Fa tres anys que existeix el programa aquest, però jo se que hi ha escoles com l'escola Virolai de Barcelona que em sembla que fa dotze anys que ja treballa amb aquest nou sistema o que estan introduint nous sistemes d'aprenentatge.

- Quantes escoles hi participen?

Jo se que aquest any s'ha fet com una mena de crida massiva, un munt d'escoles s'han apuntat. Em sembla que de tot Catalunya, quatre-centes cinquanta aquest curs s'han adherit al programa.

- Qui va ser el propulsor de l'Escola Nova 21?

Això no ho ser segur, però crec que van ser un grup de mestres i pedagogs que és van juntar i van crear aquest projecte.

- De què tracta el programa?

El que tracta és d'aglutinar tot una serie d'escoles que vulguin estar dins d'aquest programa i anar cap a un ensenyament que no sigui tan memorístic, tan clàssic com els ensenyaments que portem fins ara que és memoritzar i avaluar a partir d'un examen. Es tracta d'una avaluació més formativa, més continuada i d'intentar que l'alumne assoleixi uns objectius, no objectius només finals sinó uns objectius al llarg de tot el curs, mica en mica anar assolint tot una sèrie d'objectius i no basar l'avaluació en un objectiu final només.

- Què té de diferent amb una escola que no hi participa en aquest projecte?

Doncs bàsicament el sistema d'avaluar. Les escoles que no participen en aquest projecte potencien més l'aprenentatge memorístic. En canvi els que si hi participen en l'escola Nova 21 potencien més tot una sèrie d'aprenentatge significatiu, tot una sèrie d'aprenentatge que el que farà és donar-li unes estratègies en aquest nens i nenes el dia de demà per a que es puguin ells adherir a la societat, però no unes estratègies memorístiques que al cap i a la fi quan passen uns mesos s'obliden, sinó una formació que amb ells els hi servirà en un futur.

- Com ajuda a l'alumnat a incorporar-se al món laboral, al món social...?

De fet el món laboral i el món social de fa molts anys ha canviat perquè ara es treballa molt amb grups cooperatius, amb aconseguir uns objectius. Abans era molt individualista, les feines eren individualistes i res cooperatiu. Però

dins del món laboral moltes moltes feines ja es treballa d'una altra manera que es treballava abans llavors l'ensenyament en aquest sistema també ha d'anar adaptant-se i ha d'anar fent un canvi.

CONCLUSIONS:

- S'ha fet alguna avaluació del programa?

Es va fer una prova amb alumnes de segon de batxillerat que havien acabat la selectivitat. A alumnes que havien tret bona nova a la selectivitat al cap de sis mesos se'ls hi va tornar a fer la mateixa prova, i sembla ser que un tant per cent elevat d'alumnes la mateixa prova o la van suspendre o van treure notes molt més baixes de les que havien tret. En canvi, es va fer una avaluació a alumnes que havien estudiat amb aquest nou aprenentatge i al cap de sis mesos se'ls hi van passar la mateixa prova i si fa o no fa, hi havia molt poques diferències. El que es constata és això, tot aquest aprenentatge que és només merament memorístic quan passa un temps l'alumne s'ha oblidat de el que ha après anteriorment i no sap respondre les preguntes.

- Personalment, penses que podria millorar-se? Com?

Personalment no penso que es podria, sinó que s'ha de millorar i suposu que com tots els projectes que comencen es poden millorar . Si que hi ha escoles a Barcelona que ja fa anys que treballen d'aquesta manera, si més no potser no se'ls hi ha dit Escola Nova 21 no s'ha catalogat amb aquesta nomenclatura però s'han d'anar veient els resultats, i conforme vas veient els resultats es el que et permet a tu millorar i fer modificacions.

- Has vist algun progrés en els alumnes de l'escola?

Nosaltres portem molt poc, llavors clar joestic amb alumnes de parvulari i personalment no ho he pogut veure encara.

Annex 5: ENQUESTA INTEL·LGÈNCIES MÚLTIPLES

Sóc una alumna de 2n de batxillerat de l'INS Cubelles i estic fent un Treball de Recerca sobre l'aplicació de les Intel·ligències Múltiples a l'aula. En aquesta

enquesta sortirà en quines intel·ligències ets més hàbil. La enquesta és totalment anònima. Agraïria molt la teva aportació.

*Obligatorio

Teoria de les Intel·ligències Múltiples de Howard Gardner

El psicòleg americà Howard Gardner va presentar una teoria que feia contrapès a la idea de que només tenim una única intel·ligència. Ell va dir que en tenim vuit, les va anomenar les Intel·ligències Múltiples (IM) i són les següents:

- I. Lingüística: facilitat per escriure, llegir, explicar contes o fer mots encreuats.
- I. Lògico-Matemàtica: interès en patrons de mesura, categories i relacions. Facilitat en la resolució de problemes aritmètics, jocs de estratègia i experiments.
- I. Cinestèsica-Corporal: Facilitat per processar el coneixement a través de les sensacions corporals. Desportistes, ballarins o manualitats com la costura, els treballs de fusta, etc...
- I. Visual-Espacial:Facilitat per resoldre trencaclosques, dediquen el seu temps lliure a dibuixar, prefereixen jocs constructius, etc...
- I. Musical: Facultat de poder entendre i expressar les formes musicals i la sensibilitat per a la distinció de ritmes, sons, tons i mètrica musical.
- I. Intrapersonal: Apareixen com persones introvertides i tímides. Viuen els seus propis sentiments i es motiven intel·lectualment.
- I. Interpersonal: Es comuniquen bé i són lídres en els seus gruos. Entenen bé els sentiments dels demás i projecten amb facilitat les relacions interpersonals.
- I. Naturalista: capacitat que tenim per distingir, classificar i utilitzar elements naturals. La podem potenciar a partir de la jardineria, l'observació i l'anàlisi de la fauna i la flora, la investigació de fenòmens de la natura.

Quina edat tens? *

- 10-15 anys
- 16-20 anys
- 21-30 anys

- 31-40 anys
- 41-50 anys
- 51-60 anys
- Més de 60 anys

Sexe *

- Home
- Dona

A) Coneixies la teoria de les Intel·ligències Múltiples? *

- Si
- No

A continuació hi ha una sèrie de preguntes que heu de respondre cert o fals per poder analitzar quina intel·ligència teniu més desenvolupada o amb quina trebal·leu més el dia de cada dia.

1. Prefereixo fer un mapa a explicar-li a algú com ha d'arribar. *

- Cert
- Fals

2. Si estic enfadat/ada o content/a generalment sé exactament perquè. *

- Cert
- Fals

3. Sé tocar (o abans sabia tocar) un instrument musical. *

- Cert
- Fals

4. Associo la música amb els meus estats d'ànim. *

- Cert
- Fals

5. Puc sumar o multiplicar mentalment amb molta rapidesa. *

- Cert
- Fals

6. Sempre reciclo i tracto de contaminar el mínim. *

- Cert
- Fals

7. Puc ajudar a un amic a manejar els seus sentiments perquè jo ho vaig poder fer abans en relació a sentiments semblants. *

- Cert
- Fals

8. M'agrada treballar amb calculadores i ordinadors. *

- Cert
- Fals

9. Aprenc ràpid a ballar un ritme nou. *

- Cert
- Fals

10. No m'és difícil dir el que penso en el curs d'una discussió o debat. *

- Cert
- Fals

11. Disfruto d'una bona xerrada, discurs o sermó. *

- Cert
- Fals

12. Sempre distingeixo el nord del sud estigui on estigui. *

- Cert
- Fals

13. M'agrada estudiar els fenòmens de la naturalesa en general. *

- Cert
- Fals

14. M'agrada reunir a un grup de persones en una festa o en un esdeveniment especial. *

- Cert
- Fals

15. La vida em sembla buida sense música. *

- Cert
- Fals

16. Sempre entenc els gràfics que venen a les instruccions d'equips o instruments. *

- Cert
- Fals

17. M'agrada fer trencaclosques i distreure'm amb jocs electrònics. *

Cert

Fals

18. Em va ser fàcil aprendre a anar amb bicicleta (o patins). *

Cert

Fals

19. Sóc un gran amant dels animals. *

Cert

Fals

20. M'enfado quan sento una discussió o una afirmació que sembla il·lògica. *

Cert

Fals

21. Sóc capaç de convèncer a altres que segueixin els meus plans. *

Cert

Fals

22. Tinc un bon sentit de l'equilibri i de coordinació. *

Cert

Fals

23. Amb freqüència veig configuracions i relacions entre números amb més rapidesa i facilitat que altres. *

Cert

Fals

24. Els documentals que més m'agrada de la televisió són els de flora, fauna i naturalesa en general. *

Cert

Fals

25. M'agrada construir models (o fer escultures). *

Cert

Fals

26. Tinc agudesesa per trobar el significat de les paraules. *

Cert

Fals

27. Puc mirar un objecte d'una manera i amb la mateixa facilitat veure-ho. *

Cert

Fals

28. Amb freqüència faig la connexió entre una peça musical i algun esdeveniment de la meva vida. *

Cert

Fals

29. M'agrada treballar amb números i figures. *

Cert

Fals

30. M'agrada asseure'm silenciosament i reflexionar sobre els meus sentiments íntims. *

Cert

Fals

31. Amb només mirar la forma de les construccions i estructures em sento a gust. *

Cert

Fals

32. Sóc molt cuidadós amb els recursos naturals, em preocupa fer un mal ús d'ells. *

Cert

Fals

33. M'agrada taral·lejar, xiular i cantar a la dutxa o quan estic sol/a. *

Cert

Fals

34. Sóc bo o bona per atletisme. *

Cert

Fals

35. M'agrada escriure cartes detallades als meus amics. *

Cert

Fals

36. Generalment em dono compte de la expressió que tinc en la cara. *

Cert

Fals

37. Em dono compte de les expressions en la cara de les altres persones. *

- Cert
- Fals

38. Em mantinc "en contacte" amb els meus estats d'ànim. No em costa identificar-los. *

- Cert
- Fals

39. Em dono compte dels estats d'ànim de les altres persones. *

- Cert
- Fals

40. Em dono compte bastant bé del que pensen els demés persones de mi. *

- Cert
- Fals

Quina/es intel·ligències creus que tens? *

- Intel·ligència Lingüística
- Intel·ligència Lògico-Matemàtica
- Intel·ligències Naturalista
- Intel·ligències Cinestèsica-Corporal
- Intel·ligències Visual-Espacial
- Intel·ligències Musical
- Intel·ligència Intrapersonal
- Intel·ligència Interpersonal

Annex 6: Test de Inteligencias multiples, de Howard Gardner

INSTRUCCIONES: lee cada una de las afirmaciones. Si expresan características fuertes en tu persona y te parece que la afirmación es veraz entonces coloca una V (en una hoja junto al número de la pregunta) y si no lo es, coloca una F.

- 1.....Prefiero hacer un mapa que explicarle a alguien como tiene que llegar.
- 2.....Si estoy enojado(a) o contento (a) generalmente sé exactamente por qué.
- 3.....Sé tocar (o antes sabía tocar) un instrumento musical.
- 4.....Asocio la música con mis estados de ánimo.
- 5.....Puedo sumar o multiplicar mentalmente con mucha rapidez
- 6.....Puedo ayudar a un amigo a manejar sus sentimientos porque yo lo pude hacer antes en relación a sentimientos parecidos.
- 7.....Me gusta trabajar con calculadoras y computadores.
- 8.....Aprendo rápido a bailar un ritmo nuevo.
- 9.....No me es difícil decir lo que pienso en el curso de una discusión o debate.
- 10.....Disfruto de una buena charla, discurso o sermón.
- 11.....Siempre distingo el norte del sur, esté donde esté.
- 12.....Me gusta reunir grupos de personas en una fiesta o en un evento especial.
- 13.....La vida me parece vacía sin música.
- 14.....Siempre entiendo los gráficos que vienen en las instrucciones de equipos o instrumentos.
- 15.....Me gusta hacer rompecabezas y entretenerme con juegos electrónicos
- 16.....Me fue fácil aprender a andar en bicicleta. (o patines).
- 17.....Me enojo cuando oigo una discusión o una afirmación que parece ilógica.
- 18.....Soy capaz de convencer a otros que sigan mis planes.
- 19.....Tengo buen sentido de equilibrio y coordinación.
- 20.....Con frecuencia veo configuraciones y relaciones entre números con más rapidez y facilidad que otros.
- 21.....Me gusta construir modelos (o hacer esculturas).
- 22.....Tengo agudeza para encontrar el significado de las palabras.
- 23.....Puedo mirar un objeto de una manera y con la misma facilidad verlo.
- 24.....Con frecuencia hago la conexión entre una pieza de música y algún evento de mi vida.
- 25.....Me gusta trabajar con números y figuras
- 26.....Me gusta sentarme silenciosamente y reflexionar sobre mis sentimientos íntimos.
- 27.....Con sólo mirar la forma de construcciones y estructuras me siento a gusto.

- 28.....Me gusta tararear, silbar y cantar en la ducha o cuando estoy sola.
- 29.....Soy bueno(a) para el atletismo.
- 30.....Me gusta escribir cartas detalladas a mis amigos.
- 31.....Generalmente me doy cuenta de la expresión que tengo en la cara
- 32.....Me doy cuenta de las expresiones en la cara de otras personas.
- 33.....Me mantengo "en contacto" con mis estados de ánimo. No me cuesta identificarlos.
- 34.....Me doy cuenta de los estados de ánimo de otros.
- 35.....Me doy cuenta bastante bien de lo que otros piensan de mí.

AHORA REvisa LAS SIGUIENTES PREGUNTAS EN EL ORDEN DADO:

SI PUSISTE VERDADERO ASIGNALES UN PUNTO A CADA UNA Y SUMA LOS PUNTOS

- A) 9 -10-17-22-30 =
- B) 5-7-15-20-25 =
- c) 1-11-14-23-27=
- d) 8-16-19-21-29=
- E) 3-4-13-24-28=
- F) 2-6-26-31-33=
- G)12-18-32-34-35=

suma cuanto te dan en cada fila aquellas filas que te den sobre 4 tienes la habilidad marcada y 5 eres sobresaliente.

Ahora las inteligencias:

- A) Int. Verbal
- B) Int. Lógico-matemática
- C) Int. Visual espacial
- D) Int. kinestesica-corporal
- E) Int. Musical-rítmica

F) Int. Intrapersonal

G) Int Interpersonal

1. Lingüística. En los niños se aprecia en su facilidad para escribir, leer, contar cuentos o hacer crucigramas.
2. Lógica-matemática. Se aprecia en los menores por su interés en patrones de medida, categorías y relaciones. Facilidad para la resolución de problemas aritméticos, juegos de estrategia y experimentos.
3. Corporal y kinésica. Facilidad para procesar el conocimiento a través de las sensaciones corporales. Deportistas, bailarines o manualidades como la costura, los trabajos en madera, etc.
4. Visual y espacial. Los niños piensan en imágenes y dibujos. Tienen facilidad para resolver rompecabezas, dedican el tiempo libre a dibujar, prefieren juegos constructivos, etc.
5. Musical. Los menores se manifiestan frecuentemente con canciones y sonidos. Identifican con facilidad los sonidos.
6. Intrapersonal. Aparecen como introvertidos y tímidos. Viven sus propios sentimientos y se automotivan intelectualmente
7. Interpersonal. Se comunican bien y son líderes en sus grupos. Entienden bien los sentimientos de los demás y proyectan con facilidad las relaciones interpersonales.
8. Inteligencia naturalista. facilidad de comunicación con la naturaleza.